

KPKB
KOMORA
PODNIKŮ
KOMERČNÍ
BEZPEČNOSTI
ČESKÉ REPUBLIKY

ČASOPIS KOMORY PODNIKŮ KOMERČNÍ BEZPEČNOSTI ČR

ÚNOR/2017

BEZPEČNOST

S PROFESIONÁLY

STRÁŽNÝ

PROFESNÍ KVALIFIKACE
KOLIK MUSÍ BRÁT V ROCE 2017?

AFGHÁNSKÁ MISE

INSTRUKTOREM STŘELBY SNADNO A RYCHLE

ŠÍLENÍ STŘELCI

UTEČ, SCHOVEJ SE, BOJUJ

AKTUÁLNĚ

K ZÁKONU O BEZPEČNOSTNÍCH
ČINNOSTECH

ISSN 2336-4793

9 772336 479003

WWW.KPKBCR.CZ

KPKB
KOMORA
PODNIKŮ
KOMERČNÍ
BEZPEČNOSTI
ČESKÉ REPUBLIKY

ÚVODNÍ SLOVO

Vážení čtenáři,

rád bych Vám úvodem popřál ještě dodatečně vše nejlepší do nového roku, který se již rozběhl „na plný plyn“. Toto číslo časopisu Vás zastihuje nepochybně již v pilném pracovním nasazení a já Vám tedy přeji především pevné zdraví a neutuchající pozitivní energii, jež Vám umožní zvládat rychlé životní tempo úspěšně, v pohodě a s úsměvem na tváři.

I toto číslo časopisu, který si u Vás už doufám vydobyl svoje pevné místo, přináší nepochybně řadu podnětných článků, v nichž se naši odborníci zamýšlejí nad nejrůznějšími tématy z našeho oboru, nabízejí neotřelé pohledy na některé aktuální záležitosti a také bilancují některé úspěšné aktivity z konce loňského roku.

K nepochybně nejvýznamnějším aktivitám KPKB ČR v minulém roce patřily iniciativy k návrhu zákona o bezpečnostních službách. Je pravda, že na základě našich podnětů byla již do návrhu zákona zapracována řada změn a doplňků, přesto je pro nás návrh ve stávající podobě stále nepřijatelný, a zatím tedy nebyl ještě Poslaneckou sněmovnou ČR schválen.

Za velký úspěch považujeme v loňském roce určité i to, že se nám podařilo po delší odmlce znovu „vzkřísit“ náš časopis. Naše redakce s potěšením sleduje rozšiřující se síť příspěvatelů, díky nimž si časopis jistě udrží své dobré renomé i do budoucího období. Všem našim spolupracovníkům děkujeme a věříme, že s podnětnými články či nápady se na naši redakci budou obracet i další autoři – dveře do redakce jsou otevřené pro všechny seriózní zájemce o bezpečnostní problematiku.

Bc. Miroslav Kovaříček
prezident KPKB ČR

BEZPEČNOST S PROFESIONÁLY

OBSAH

Šéfredaktor
Prezidium - Komora podniků
komerční bezpečnosti
České republiky

Jazyková spolupráce
Alena Hasáková

Redakční rada
Miroslav Kovaříček
Kateřina Poludová
Petr Hartmann
Michal Bavšenkov
Petr Žák

Odborná spolupráce
Ivo Popardowski
Petr Žák

Inzerce
Petr Žák
+420 604 889 143
info@zakpetr.cz

Nesignované fotografie a články
Redakce

Vydavatel
KPKB ČR
Vrážská 1562/24a, 153 00 Praha 5

Registrace
Bezpečnost s profesionály MK ČR E 20140
ISSN 2336-4793

Tisk
Tiskárna PROPIS
Cihelní 99, 702 00 Ostrava

Rozšiřování zdarma

Autorská práva vykonává vydavatel, užití celku nebo částí, rozmnožování a šíření jakýmkoli způsobem je bez výslovného souhlasu vydavatele zakázáno.

Na přední straně obálky
foto, Mgr. Pavel Černý

Na zadní straně obálky
nabídka plošné inzerce

KPKB ČR 1
členská schůze

Strážný 3
profesní kvalifikace

U prezidenta ČR 5
cechy sdružené v Hospodářské komoře

Aktuálně k zákonu 6
o bezpečnostních činnostech

Strážný v roce 2017 7
kolik musí brát

Výstupy z kontrol 8
státní úřad inspekce práce

Afghánská mise 9
instruktorem střelby snadno a rychle

Jak na ně? 12
práce manažerů s lidmi

Jak se stát diviznou? 14
hodnoty dosaženého údivu

Účinky střelby 15
psychologický a fyzický účinek

Fenomén šíleného střelce 17
uteč, schvej se, boj

Zpravodajská sociotechnika 19
umění klamu

Je co zlepšovat 23
současný stav na českých silnicích

SBS v Rakousku 25
SBS v zahraničí

Otázky a odpovědi 27
nasazení dronu k monitorování objektu

Ochrana zboží 29
příjem a expedice zboží

Soužití zvířat a lidí ve městě 31
čipování a evidence psů

Prevence kriminality v ČR 33
výročí dvaceti let

Poděkování za pozvání 35
trendy v bezpečnostních službách na Slovensku

ČLENSKÁ SCHŮZE KPKB ČR V ROCE 2016

Dne 26. října 2016 se v prostorách Hotelu Akademie Naháč konala členská schůze Komory podniků komerční bezpečnosti ČR. Úvodní slovo pronesl prezident KPKB ČR Bc. Miroslav Kovaříček a při této příležitosti přivítal mezi hosty pana Štefana Janise, viceprezidenta Slovenské komory soukromé bezpečnosti (SKSB).

Z pověření představenstva SKSB předal pan Janis prezidentu KPKB ČR plaketu k 20. výročí vzniku SKSB s přáním všeho dobrého v další činnosti Komory a úspěšné spolupráce s ostatními subjekty podnikajícími v průmyslu komerční bezpečnosti. Následně pan Janis využil možnosti vystoupit před účastníky schůze a odprezentoval projekt BEST SHOT, který se svými spolupracovníky pořádá od roku 2011. Jedná se o mezinárodní střeleckou soutěž a setkání lidí profesně zaměřených na bezpečnost.

Dopolední část schůze probíhala v režii schváleného programu, tj. seznámení všech přítomných se zprávou o činnosti Komory, zprávou o hospodaření Komory a zprávou o aktuálním stavu členské základny. Dále byl členem prezidia předložen plán činnosti na další období.

Následovala vystoupení k aktuálním tématům. Asi nejočekávanějším

bodem programu bylo seznámení s návrhem zákona o soukromých bezpečnostních službách, respektive popis jeho aktuálního stavu, o kterém mluvil PhDr. Michal Bavšenkov. Následovala přednáška Ing. Milana Říhy, PhD., o aktualitách v zákoně o zbraních a střelivu, a vystoupení Ing. Petra Hartmanna, který rozebíral problematiku nového zákona o veřejných zakázkách v souvislosti s podáváním nabídek v oblasti soukromých bezpečnostních služeb. Dopolední blok přednášek zakončil Mgr. Štěpán Klen, bezpečnostní specialista, jenž popisoval problematiku ochrany měkkých cílů z pohledu soukromých bezpečnostních služeb.

Po společném obědě vystoupil jako první opět již zmíněný bezpečnostní specialista Mgr. Klen, který se zaměřil na velmi aktuální fenomén současné doby – náhlé ozbrojené útoky. Analyzoval příčiny těchto útoků, profily pachatelů

a popsal několik případů náhlých ozbrojených útoků v České republice. Vítanou součástí jeho přednášky byla zejména doporučení k účinným opatřením při probíhajícímu útoku a bezprostředně po něm.

Během členské schůze dostaly též prostor společnosti, které prezentovaly svoje výrobky či služby související s bezpečností – ASSA ABLOY Czech & Slovakia, SECAR, TTC TELSIS, a.s.

Schůze byla již tradičně ukončena večerním rautem a neformálním společenským posezením všech přítomných účastníků a hostů.

Bc. Petr Žák

STRÁŽNÝ PROFESNÍ KVALIFIKACE VÝVOJ A AKTUÁLNÍ STAV

Každý, kdo se setkal s oborem komerční bezpečnosti, dozajista ví, že od 1. ledna 2009 nabyl účinnosti zákon č. 274/2008 Sb., kterým se změnila legislativa v souvislosti s přijetím zákona o Policii České republiky.

Legislativa

Části dvanáctou, článkem XVIII tohoto zákona byla provedena i novela zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání. Tato novela říká, že činnost ostraha majetku a osob a činnost služby soukromého detektiva je v České republice regulovaným povoláním, pro jehož provozování je potřebné živnostenské oprávnění pro koncesované živnosti „Ostraha majetku a osob“, případně „Služby soukromých detektivů“. Uchazeči o koncesi musí splnit požadavky na odbornou způsobilost v souladu s přílohou č. 3 živnostenského zákona. Podnikatel musí rovněž zajistit, aby tyto činnosti vykonávaly pouze osoby (zaměstnanci) splňující podmínky odborné způsobilosti stanovené v příloze č. 5 živnostenského zákona.

Dne 1. srpna 2010 nabyl účinnosti zákon č. 155/2010 Sb., kterým se změnila některá zákonná opatření ke zkvalitnění jejich aplikace a ke snížení administrativní zátěže podnikatelů. Změny se dotkly rovněž živnostenského zákona, který nově definoval prokázání odborné způsobilosti. Byla také prodloužena lhůta k doložení požadavků odborné způsobilosti do 31. července 2012. Od tohoto data museli již všichni držitelé koncesí „Ostraha majetku a osob“ a „Služeb soukromých detektivů“ doložit splnění odborné způsobilosti a také zajistit výkon těchto živností pouze fyzickými osobami splňujícími odbornou způsobilost.

Od 1. dubna 2012 je účinný zákon 53/2012 Sb., kterým se změnil zákon č. 179/2006 Sb., o ověřování a uznávání výsledků dalšího vzdělávání a o změně některých zákonů (zákon o uznávání výsledků dalšího vzdělávání). Změna se projevila mimo jiné v terminologii, kdy byl kupříkladu nahrazen název „dílič kvalifikace“ označením „profesní kvalifikace“.

Aktuálně odborná způsobilost pro výkon činnosti „Ostraha majetku a osob“ zní:

- vysokoškolské vzdělání, nebo
- vyšší odborné vzdělání právnického, bezpečnostního nebo obdobného zaměření, nebo
- střední vzdělání s maturitní zkouškou v oboru bezpečnostním nebo právním, nebo
- střední vzdělání s maturitní zkouškou nebo
- střední vzdělání s maturitní zkouškou v oboru bezpečnostním nebo právním, nebo
- střední vzdělání s maturitní zkouškou a osvědčení o rekvalifikaci nebo jiný doklad o odborné kvalifikaci pro příslušnou pracovní činnost vydaný zařízením akreditovaným podle zvláštních právních předpisů, zařízením akreditovaným Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy ČR, případně ministerstvem, do jehož působnosti patří odvětví, v němž je živnost provozována, nebo
- profesní kvalifikace pro činnost Strážný podle zvláštního

právního předpisu (zákon č. 179/2006 Sb., ve znění pozdějších předpisů), nebo

• doklad o uznání odborné kvalifikace podle zvláštního právního předpisu (zákon č. 18/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů).

U vysokoškolského vzdělání není rozhodné, zda bylo vzdělání získané v bakalářském nebo magisterském studijním programu. Nezáleží také ani na oboru, v němž bylo vysokoškolské vzdělání dosaženo.

Jiné doklady prokazující odbornou způsobilost:

Pokud jde o občany Slovenské republiky, kteří vlastní průkaz odborné způsobilosti typu S nebo P, pak mohou tyto využít zmíněnou odbornou kvalifikaci v ČR až po uznání odborné kvalifikace uznávacím orgánem. Žadatel musí předložit průkaz totožnosti, doklad o odborné kvalifikaci, doklad o bezúhonnosti a zaplatit správní poplatek ve výši 1 000 Kč. Nabízí se tedy otázka, zda není snazší jít cestou absolvování zkoušky odborné způsobilosti v ČR.

U bezpečnostních agentur pracují často také bývalí policisté, vojáci nebo strážníci MP, kteří za svoji kariéru absolvovali různá školení a vzdělávací programy. K této problematice cituji stanovisko Ministerstva vnitra ČR:

Stanoviskem Ministerstva vnitra ČR coby ministerstva, do jehož působnosti patří odvětví, v němž je živnost provozována, k této otázce je, že doklad o absolvování vzdělávacího programu (kurzu) střední nebo vyšší policejní školy MV, případně praporečnické nebo důstojnické a praporečnické školy Sboru národní bezpečnosti, Střední odborné školy Sboru národní bezpečnosti či Střední odborné školy Federálního policejního sboru anebo Vysoké školy SNB, určeného pro příslušníky Policie České republiky, nebo podle dřívější právní úpravy pro příslušníky Veřejné

bezpečnosti Sboru národní bezpečnosti s maturitou, který příslušníkovi poskytl kvalifikaci pro výkon služby, má charakter „dokladu o odborné kvalifikaci pro příslušnou pracovní činnost“ podle písm. d) přílohy č. 5 zákona č. 455/1991 Sb. u živnosti „Ostraha majetku a osob“.

Název takového dokladu může znít:

1. „Vysvědčení o praporečnické zkoušce“ – vydané praporečnickou školou SNB, popřípadě důstojnickou a praporečnickou školou SNB (vč. praporečnické školy SNB při Pohotovostním pluku VB), Střední odbornou školou SNB MV, nebo fakultou Vysoké školy SNB, nebo
2. „Vysvědčení o absolvování Základní odborné přípravy“ – vydané Střední odbornou školou Federálního policejního sboru nebo Střední policejní školou MV, nebo
3. „Osvědčení o absolvování kurzu základní odborné přípravy...“ pro (se specializací pro) službu pořádkové, dopravní, železniční, cizinecké, ochranné nebo kriminální policie – vydané Střední policejní školou MV, Střední policejní školou a Vyšší policejní školou MV nebo Vyšší policejní školou MV.

V případě jakýchkoli pochybností (zejména ve vztahu k dokladům vydaným podle bodu 1. před rokem 1989) je zdejším odborem připraven podávat jménem Ministerstva vnitra ČR stanovisko ke konkrétnímu dokladu podle charakteru (délky a obsahu) studia.

Pro úplnost ještě uvádíme, že podle dřívější právní úpravy v oblasti školství mohl příslušník Policie České republiky anebo dříve příslušník Sboru národní bezpečnosti vykonat na praporečnické škole SNB nebo policejní škole MV maturitní nebo pomaturitní zkoušku,

a to nejen v oboru, který dnes nese název „bezpečnostně právní činnost“. Veškerá „vysvědčení o maturitní zkoušce“ nebo „vysvědčení o pomaturitní zkoušce“ vydaná praporečnickými školami SNB, důstojnickými a praporečnickými školami SNB, Střední odbornou školou SNB MV nebo Střední odbornou školou Federálního policejního sboru nebo Středními policejními školami MV tak jsou podle dnešní právní úpravy (§ 185 odst. 5 školského zákona) zcela jednoznačně považována za vysvědčení prokazující získání středního vzdělání s maturitní zkouškou, a to v oboru bezpečnostním nebo právním, podle písm. c) přílohy č. 5 zákona č. 455/1991 Sb. u živnosti „Ostraha majetku a osob“.

Zkouška odborné způsobilosti Strážný

Obsahem zkoušky je prokázání znalostí z těchto činností:

- provádění ochrany a ostraha majetku a osob
- obsluhování technických bezpečnostních systémů
- uplatňování zásad součinnosti se složkami Integrovaného záchranného systému, zejména s Policií ČR a vymezenými osobami
- aplikování právních základů bezpečnostní činnosti
- kontrola osob a vozidel na vrátnicích a branách
- kontrolní činnost ve střežených objektech
- dozor v objektech a na veřejných prostranstvích
- provádění jednoduchých úkonů

k zajištění a obnovy bezpečnosti a ke snížení ztrát na majetku a zdraví osob

- používání věcných bezpečnostních prostředků
- vedení dokumentace o ostraze, kontrolách a poskytnutých službách

Zkouška obsahuje:

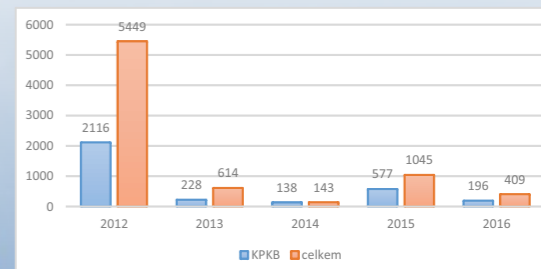
- písemnou část: 30 otázek (výběr jedné ze tří odpovědí, správná je vždy jen jedna)
- ústní část: 2 otázky

Zkouška se vykonává před tříčlennou komisí. K úspěšnému vykonání zkoušky je nutno zodpovědět správně u písemné části nejméně 80 %, tedy 24 otázek, a u ústní části obě otázky. Veškeré informace ke zkouškám jsou dostupné na portálu „Národní soustava kvalifikací“, kde jsou k dispozici aktuální hodnotící a kvalifikační standardy. Je zde také seznam autorizovaných osob, u kterých je možné zkoušku absolvovat.

KPKB ČR ve spolupráci s Hospodářskou komorou ČR organizuje zkoušky odborné způsobilosti pro profesní kvalifikaci Strážný jednou měsíčně za cenu 800 Kč bez DPH za osobu. Aktuální termíny a další informace jsou k dispozici na www.kpkbcr.cz

Počty zkoušek organizovaných Hospodářskou komorou ČR a KPKB ČR – z tabulky je patrný nárůst zájmu o zkoušky v roce 2012, kdy končilo přechodné období pro doplnění profesní kvalifikace.

Bc. Petr Žák
zkušební komisař KPKB ČR

AKTUÁLNĚ K ZÁKONU O BEZPEČNOSTNÍCH ČINNOSTECH

MILOŠ ZEMAN

PREZIDENT ČESKÉ REPUBLIKY PŘIVÍTAL NA HRADĚ CECHY SDRUŽENÉ V HOSPODÁŘSKÉ KOMOŘE

**Země, která nemá
dobrá řemesla,
a tedy ani dobré
cechy, je odsouzena
k tomu, aby byla
ekonomicky neúspěšná.**

Mistrovské zkoušky, znovuoobnovení úcty k řemeslu, zavedení jedné paušální daně i nezáměr mládeže o učňovské obory a nedostatek kvalifikovaných zaměstnanců se staly tématy diskuse mezi prezidentem České republiky Milošem Zemanem a představiteli více než padesáti cechů sdružených v Hospodářské komoře České republiky. Během hodinové debaty na Hradě si hlava státu vyslechla palčivé problémy, se kterými se musejí drobní živnostníci a řemeslníci potýkat při výkonu svého povolání. Prezident země cechům popřál, aby prosperovaly a měly úctu občanů. „Země, která nemá dobrá řemesla, a tedy ani dobré cechy, je odsouzena k tomu, aby byla ekonomicky neúspěšná,” řekl během setkání prezident.

Foto zdroj:
fotoarchiv KPR,
Foto: Hana Brožková

Do návrhu zákona byla už sice zapracována řada změn a doplňků, přesto je pro nás i po těchto úpravách jako celek nadále neakceptovatelný.

Zcela jasně jsme během mnoha oficiálních jednání vyjádřili názor, že se kvalitnímu zákonu nebráníme, ale měl by pro nás přinést alespoň „něco“ pozitivního, nikoli pouze povinnosti a zcela určitě i další finanční zatížení, nemluvě o nepromyšlených administrativních a jiných záležitostech s tím spojených.

V souladu s našimi představami a požadavky není ani důvodová zpráva k tomuto zákonu, naopak je spíše v silném rozporu. Dvakrát jsme byli přítomni jednání Bezpečnostně branného výboru Poslanecké sněmovny, kde byl návrh zákona projednáván před tzv. druhým čtením, ale z důvodu mnoha opodstatněných připomínek ze strany několika poslanců a pro nepřítomnost zpravodaje došlo k „odložení“ jednání.

Nadále jsme tedy přesvědčeni, že návrh zákona o bezpečnostních činnostech by se k projednávání v Poslanecké sněmovně Parlamentu ČR ve stávající podobě vůbec neměl dostat.

Bc. Miroslav Kovaříček
prezident KPKB ČR

Na základě mandátu členské schůze KPKB ČR pokračovali zástupci prezidia během celého roku 2016 v mnoha aktivitách vztahujících se k návrhu zákona o bezpečnostních činnostech s cílem ukázat na jeho nedostatky a přimět poslance k tomu, aby návrh tohoto zákona nebyl ve stávající podobě přijat a schválen Poslaneckou sněmovnou Parlamentu ČR.

KOLIK MUSÍ BRÁT STRÁŽNÝ V ROCE 2017?

Jak již mnozí loni zaznamenali, tak s účinností od 1. ledna 2017 došlo k výraznému navýšení minimální mzdy. Jelikož převážná většina pracovníků na pozici strážný je ohodnocena právě minimální mzdou nebo částkou nepatrně vyšší, rozhodl jsem se věnovat této problematice krátký článek.

Mzdové a platové předpisy, resp. veškeré vztahy mezi zaměstnavatelem a zaměstnancem, se řídí zákoníkem práce, tj. zákonem č. 262/2006 Sb., ve znění pozdějších předpisů, s přihlédnutím k nařízení vlády č. 567/2006 Sb. (ve znění nařízení vlády 336/2016 Sb.). Zákon říká, že za vykonanou práci přísluší zaměstnanci mzda, plat nebo odměna z dohody. V našem oboru se budeme bavit převážně o mzdě, neboť o plat se jedná pouze v případě, že zaměstnavatelem je stát, územní samosprávný celek, příspěvková organizace a další subjekty vyjmenované v § 109 zákoníku práce.

Minimální vs. zaručená mzda

Tyto dva pojmy spousta lidí zaměňuje nebo má povědomí pouze o tom prvním, tj. minimální mzdě. Minimální mzda je nejnižší přípustná výše odměny za práci v základním pracovněprávním vztahu. Její současná výše je stanovena na **11 000 Kč** za měsíc nebo **66 Kč** za hodinu při týdenní pracovní době 40 hodin. Tuto mini-

mální částku musí zaměstnavatel vždy vyplatit.

Zaručená mzda se odvíjí od složitosti, odpovědnosti a namáhavosti vykonávané práce. Nejnižší úrovně zaručené mzdy jsou rozděleny do osmi skupin prací od jednoduchých pracovních úkonů stejného druhu až po tvůrčí systémové práce s velmi vysokou psychickou námahou. Tyto skupiny prací i s jednotlivými příklady z různých oborů popisuje příloha k nařízení vlády č. 567/2006 Sb.

Strážný, který zajišťuje ochranu objektu, obsluhuje bezpečnostní systémy a provádí standardní úkony pro ostrahu majetku a osob, je zařazen do II. skupiny prací. Jeho minimální hodinová mzda tak činí 72,90 Kč. Tato částka platí pro stanovenou týdenní pracovní dobu 40 hodin. Při kratší pracovní době se musí úroveň minimální mzdy navýšit. Pokud strážný pracuje v nepřetržitém provozu, tj. jeho týdenní pracovní doba je stanovena na 37,5 hodiny, jeho zaručená

hodinová mzda se zvyšuje na 77,80 Kč. Vztah mezi zaručenou mzdou, skupinou prací a délkou pracovní doby je uveden v níže uvedené tabulce:

Uvádím zde I. skupinu prací, která by šla vztáhnout na pozici recepční nebo strážného, jenž provádí pouze kontrolu příchodu a odchodu osob, příjezdů a odjezdů vozidel a výdej klíčů. V praxi je však na většině recepcí či vratek i kamerový systém, parkovací systém a další bezpečnostní technologie, jejichž obsluhou se dostává zaměstnanec do II. skupiny prací. Do II. skupiny prací rovněž patří také ozbrojený doprovod peněžních zásilek a cenin.

Za zmínku také stojí novinka ohledně zaměstnanců s omezeným pracovním uplatněním, tedy pracovníků s některým stupněm invalidity. Loni pro ně platily snížené sazby zaručené mzdy, které se od ledna tohoto roku zrušily. Opatření má odstranit nerovnoprávné postavení osob se zdravotním postižením v odměňování minimální a zaručenou mzdou.

Bc. Petr Žák

nejnižší úroveň zaručené mzdy		
týdenní pracovní doba	40 h	37,5 h
I. skupina prací	66,00 Kč	70,40 Kč
II. skupina prací	72,90 Kč	77,80 Kč

Literatura:

- Zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů.
- Nařízení vlády č. 567/2006 Sb., o minimální mzdě, o nejnižších úrovních zaručené mzdy, o vymezení ztíženého pracovního prostředí a o výši příplatku ke mzdě za práci ve ztíženém pracovním prostředí, ve znění pozdějších předpisů.
- Příloha k nařízení vlády č. 567/2006 Sb., skupiny prací pro účely stanovení nejnižší úrovně zaručené mzdy.
- Nařízení vlády č. 336/2016 Sb., kterým se mění nařízení vlády č. 567/2006 Sb., o minimální mzdě, o nejnižších úrovních zaručené mzdy, o vymezení ztíženého pracovního prostředí a o výši příplatku ke mzdě za práci ve ztíženém pracovním prostředí, ve znění pozdějších předpisů.

VÝSTUPY Z KONTROL STÁTNÍHO ÚŘADU INSPEKCE PRÁCE VE VAZBĚ NA ZAMĚSTNAVATELE PODNIKAJÍCÍ V SEKTORU BEZPEČNOSTNÍCH SLUŽEB

Název tohoto článku byl zároveň tématem semináře, který se uskutečnil na sklonku minulého roku, 7. prosince 2016, v prostorách KPKB ČR.

Ing. Jiří Macíček, náměstek generálního inspektora Státního úřadu inspekce práce, prezentuje zajímavé zkušenosti ze své praxe.

Diskutované téma bylo neobyčejně zajímavé, neboť s kontrolou z inspekce práce se každá naše členská firma již v minulosti setkala nebo s velkou pravděpodobností v budoucnu setká. O velkém zájmu o tuto problematiku z řad zástupců členských firem svědčí i fakt, že kapacita místnosti, kde se seminář uskutečnil, byla plně využita.

Přednášejícím byl Ing. Jiří Macíček, náměstek generálního inspektora Státního úřadu inspekce práce. V úvodu semináře představil úřad jako takový, spolu s organizační strukturou oblastních inspektorátů práce. Stručně popsal fungování úřadu, jeho kompetence, územní rozdělení oblastních inspektorátů a počty inspektorů v jednotlivých oblastech.

Dále byly zmíněny konkrétní počty kontrol a jejich zaměření. Podle slov Ing. Macíčka jsou nejčastěji prováděny kontroly dodržování bezpečnosti práce, pracovních vztahů a podmínek a nelegálního zaměstnávání. V roce 2016 bylo k 30. září provedeno ve výše uvedených oblastech 23 477 kontrol,

z toho 271 kontrol proběhlo u zaměstnavatelů v oblasti bezpečnostních a pátracích služeb. Celkem bylo uloženo 2 867 pokut v hodnotě 133 045 520 Kč, z toho se 32 pokut ve výši 1 186 000 týkalo zaměstnavatelů v oblasti bezpečnostních a pátracích služeb.

Část přednášky byla pak věnována pracovním úrazům. V roce 2016 (k 30. září) bylo zaznamenáno celkem 70 smrtelných, 927 závažných a 24 891 ostatních pracovních úrazů. Nejčastějšími příčinami pracovních úrazů jsou chybná nebo nedostatečná vyhodnocení rizik pro pracovní činnost (nevyhledání rizik v rámci pracovních a technologických postupů), chybějící nebo neúplná školení zaměstnanců z předpisů a návodů výrobce pro obsluhu zařízení, špatný stav technických zařízení (revize, kontroly, údržba, servis) a používání nebezpečných pracovních postupů.

Závěrečná část semináře byla věnována výsledkům kontrol agentur práce a popisu nejčastějších nedostatků.

Během celého semináře uváděl přednášející i konkrétní případy podnětů ke kontrolám spolu s postupem inspektorů a výsledkem kontroly.

Seminář byl ukončen diskuzí, kdy přednášející ochotně zodpovídal dotazy účastníků. Touto cestou bych panu Ing. Macíčkovi jménem KPKB ČR za jeho velmi přínosné postřehy, jimiž účastníky semináře nepochybně obohatil, rád poděkoval.

Bc. Petr Žák

Zdroj:

MACÍČEK, Jiří, Ing. Výstupy z kontrol Státního úřadu inspekce práce ve vazbě na zaměstnavatele podnikajících v sektoru bezpečnostních služeb. Praha 2016. Elektronická prezentace. Státní úřad inspekce práce.

INSTRUKTOREM STŘELBY SNADNO A RYCHLE ANEB AFGHÁNSKÁ MISE

Navzdory tomu, že se profesně věnujete výcviku ozbrojených složek po dlouhá léta, může vás stále ještě něco překvapit. Dělat práci střeleckého instruktora znamená soustavně uvkat setkávání s velmi obtížně tvarovatelným „lidským materiálem“ a absolvovat nikdy nekončící vydobývání potřebných materiálních podmínek. Tyto zkušenosti však mohou být jen obtížně aplikovatelné v zemi, kde není překážkou pouze jazyková bariéra, ale i místní klima, životní styl, kultura a ekonomická situace. Takže pedagogické působení v zemi, jakou je Afghánistán, je pak z velké části dobrodružnou výzvou. Klíčovou se zde stává schopnost improvizace a rychlé adaptability.

Výcvik „na klíč“

Pokud se jedná o úkol vychovat instruktora střelecké přípravy „snadno a rychle“, jde v této oblasti o úkol vlastně vždy obtížný až nemožný. Zvláště jedná-li se o příslušníky afghánské policie a školení má probíhat v ramadánu – tedy v údobí, které je pro Evropana vzhledem k zažitým náboženským zvyklostem přinejmenším problematické. Pravověrný muslim totiž v tomto čase za světla nepije a nejí (v důsledku toho pak obtížně snáší větší tělesnou námahu) a nemluví nahlas (což je pochopitelně překážkou při komunikaci).

Vzhledem k očekávaným materiálním obtížím jsme přicestovali s nebyvale objemnými zavazadly. Snažili jsme se mít vše, co s sebou šlo vzít – terče, upínací materiál, kladiva, dráty apod. (nadváha do letadla cca 80 kg!) – zkrátka jsme se nespolehali na optimistické ujišťování v mailu a dobře jsme udělali. V Afghánistánu je totiž prakticky cokoli problémem. Jediné, čeho je tu dost, jsou nekonečné pláne nehostinné země pro střelecký výcvik. Ačkoli ani ten neprobíhá, jak se ukázalo, bez obtíží.

Předně se tu může stát jakákoli střelba problémem (dokonce i střelba afghánských státních složek na území vlastní policejní základny). Po zaznění třeba jen několika výstřelů vzlétá zpravidla okamžitě nad Kábul letoun a hledá jejich příčinu – nahlásit dopředu oficiální výcvik přitom však není kam. Hned nato přivíští nad místo dva nebo tři apače a zblízka posuzují, zda se jedná o důvod k útoku sil ISAF. Afghánci už totiž nevěří v bezchybné rozpoznávací schopnosti příslušníků zahraničních sil – zvláště po několika poněkud žinantních incidentech US složek, kdy například helikoptery

„vyčistily“ prostor jedné z lokálních svateb i se všemi přítomnými, kteří střelili do vzduchu pouze z radosti, jak je to v těchto oblastech zvykem – a jsou z možné a nepředvídatelné reakce cizích vojsk velmi nervózní. Zažili jsme například, že nám „studenti“ jevíli v takových případech tendence prchat z palebné čáry s vyděšeným křikem: „Utíkejte, letí americké vrtulníky! Všechny nás tu zabijí!“

Důsledků vlastní střelby se však Afghánci už tolik nebojí. Projevilo se to kupříkladu, když nám měli ukázat možnou „budoucí střelnici“ (pro náboje 7,62x39). Bývalý moskevský student s hodností plukovníka mávl s armádního vrakoviště rukou letmo do jedné strany a řekl: „Tudá nam vazmožno streljat.“ Když jsme spatřili asi 500 metrů za jeho ukazovákem (a nebylo třeba příliš ostrit zrak) nejen domky, ale i regulérní silnice s poměrně hustým provozem, oponovali jsme: „Akim, zděs idút avtamabily!“ Milý Akim jen pokrčil ramena a rozhodil několikrát rukama jako tučňák: „Jáj?“ Nadlouho se však vyvést z míry nenechal. Otočil se asi o 90 stupňů: „I zděs?“ Vzhledem k tomu, že jeho gesto zamířilo kamsi do rozlehlých kopců lemujících okolí Kábulu, byly naše „balistické nároky“ a představy o bezpečnosti střelby konečně uspokojeny.

Materiálním kouzelníkem

Jako naprosto neřešitelná potíž se zprvu zdála realizace terčových zařízení. Do našeho příjezdu představovaly „tréninkové cíle“, jak bylo možno usoudit z mnoha platných zásahů, jen povalující se vraky automobilů, bojové techniky a okolní větší kameny. Navíc jsme zjistili, že do vyprahlé kamenité půdy, místy tvrdé jak beton, nelze ani

nic zatloukat a také dřeva na vybudování rámových konstrukcí je zde citelný nedostatek. Proto jsme se museli uchýlit ke zdánlivě jednoduchému a značně improvizovanému řešení.

Od německé firmy, která nedaleko odsud opravovala automobily, se nám přes místní nejvyšší vedení podařilo, byť za značných obstrukcí (rychlé zorganizování čehokoli rozhodně nepatří mezi typické rysy místní povahy), získat množství papírových beden. Ty jsme pak hodlali nechat nanosit na zvolenou pláň. I to se však ukázalo jako problém. Jednak je zde mnohdy až neuvěřitelně pomalé pracovní tempo (pohyby místních lidí se často jeví jako ve zpomaleném filmu) a jednak zde mají důstojníci jen malý respekt (samí jsme byli svědky situací, kdy se mančaft díval na své plukovníky lopotící se s těžkými věcmi, protože ti nebyli schopni docílit rozhybání vlastních podřízených). Nakonec jsme se tedy i my museli chopit této práce sami a davy domorodců na nás přitom jen pobaveně zevlovaly. Po naplnění dna krabic kamením (toho jediného je tady naprostý dostatek) nám naše „střelecké stavy“ držely vztyčené i za silného větru. Kuriózní bylo i to, že naše lepenkové „terčové posty“ musely ještě permanentně hlídat stráže s kalašnikovem, protože i lepenka se ukázala být žádanou komoditou, která mohla zmizet v některé ze zdejších domácností.

Samostatnou kapitolou byla i učebna, kde jsme účastníky kurzu učili nezbytné teorii, manipulaci se zbraní, a sborce a kompletaci zbraně, spojené s výukou pečlivé údržby (to je zde obzvláště tragická oblast nevědomosti, která je ve spojení s až vražedně prašným klimatem velkou zkouškou funkce každého zbraňového systému).

Výuková místnost byla bez přehánění příšerná a připomínala spíše chlév. O to víc jsme byli překvapeni, když jsme zjistili, že se vlastně jedná o speciálně pro nás uvolněnou, jinak běžně fungující jídelnu.

Univerzální bojovníci

Rovněž první setkání s budoucími „pedagogickými kádry“, které měly šířit od nás nabyté znalosti a dovednosti v celé své rozlehlé zemi, bylo pro nás docela šokující. A to nejen kvůli věku některých z nich, ale hlavně z důvodu očividné absence jakékoli systematickosti výcviku. Až se nám nechtělo věřit (a znovu a znovu jsme si to v průběhu kurzu ověřovali), že to je vzorek těch, kteří vlastně odnepaměti pouze válčí. Přestože mnozí působili v armádě (a někteří i desítky let) a aktivně se účastnili mnoha bojů, nejvíce takřka ani náznaky dovedností bezpečného zacházení se zbraní. I pouhé jejich srovnání do jedné linie na palebné čáře nám zpočátku zabralo neuvěřitelnou dobu. Značné úskalí představovala též jazyková bariéra. Komunikace s lidmi na střelnici v angličtině prostřednictvím ne zrovna erudovaného překladatele (a v některých krajních případech i bez něj, pouze za pomoci posunků, hrozby prstem apod.) přinášela často i nebezpečné situace. Momenty, kdy jsme během burácní výstřelů křičeli marně zoufalé povely na lokálního prostředníka, vedly často až k natolik riskantním situacím, kdy jsme se doopravdy báli. Při nízké úrovni střeleckých dovedností mnoha účastníků šlo totiž často bez většího přehánění skutečně o holý život všech kolem.

Ze samotného zvukového projevu výstřelů výkonné samopalové munice vz. 43 si totiž místní válečníci nic moc nedělali. Když od nás dostali první den ucpávky do uší, někteří se je pokoušeli ochutnat (vzhledem k oranžové barvě očekávali nejspíš nějakou dobrotu) a po následující osvětě si mnozí tuto pro ně cennou raritu schovávali do kapes. A zažívali jsme tu i jiné poměrně humorné situace. Od počátku si například místní „experti“ stěžovali, že Sa 58 je po vystřelení přibližně jednoho zásobníku páli do ruky tak, že se nedá udržet, natož nosit. Nemohli jsme to pochopit a znovu a znovu jsme se vyptávali, co tím proboha myslí. Oni však jen vytrvale tvrdili svoje. Pochopili jsme to, až když jsme viděli, že jsou zde zvyklí nosit svou dlouhou zbraň úchopem za mušku, pažbou dolů, jako nákupní tašku.

Základ společného výcvikového programu tvořil zvláště na počátku zejména „suchý“ nácvik se zbraní. Od postoje, míření, spouštění nebo nahození a přilícení z pohotovostních poloh až po nácvik různých střelec-

výměnu zásobníků, kterou jsme je v „učebně“ donutili intenzivním tréninkem zvládat i poslepu, nebyla většina z nich schopna provést sotva pár desítek minut poté při samotné střelbě téměř vůbec. Navzdory všem těmto potížím jsme však mohli na konci našeho pobytu konstatovat, že většina účastníků kurzu zvládá provádět všechny trénované činnosti jakžtakž i pod časovým presem. Stálo to ovšem takřka nadlidské úsilí a spoustu nervů.

Zprvu jsme měli v plánu i nácvik střelby na větší vzdálenosti (odpovídající konfrontaci v místních rozlohách) – např. na 100, 150 a 200 metrů. Vzhledem ke schopnostem budoucích místních „instruktů“ jsme však museli naše směle plány radikálně zredukovat, a to na vzdálenost maximálně 40 metrů! Jinak by byla střelba z Sa 85 zbytečným plýtváním municí. Tě jsme sice viděli na statisíce v plných skladech, ale i tak se afghánskému velení první dny zdálo zbytečně vystří-

let jí „taková kvanta“ (20–30 ran na osobu a den). I my samotní jsme byli po vystřelení několika zásobníků (na testy a pro trochu pobavení, které jsme si nedokázali odepřít) upozorněni, že „moc střílíme, že Afghánistán je příliš chudá země na takové rozhazování“.

Srdce a mozky

Samostatnou kapitolou byly pak tematické závody. Silným motivačním motorem našeho snažení se totiž staly každodenní soutěže v čemkoli – v rozborce a sborce, ve střelbě (mířené a na čas) apod. Vítěz totiž dostával za první místo vždy nějaký drobný (zde však velmi prestižní) dárek. Snaha některých o získání trička, přívěsku či čepice byla až úporná. Předání se vždy odehrávalo co nejslavnostněji formou – „dekorováním“ před nastoupeným kurzem. Snaha působit pozitivně byla zřejmá na každém kroku. Snad nikdy jsem nikoho nechválil tak jako zdejší účastníky. Nesmělo nám dělat problém opakovaně plácet po rame-nou i ty nejnešikovnější a nejtopornější jedince, kteří nám pyšně ukazovali v papíru dva zásahy z deseti (např. při běžné „mířence“ na vzdálenost 15 metrů): „Super, perfektní, excellent...“ A oni se za svůj momentální výkon okamžitě dožadovali zvláštní ceny. Nicméně i takové komedie patřily k dennodenním nástrojům pro dosahování našeho cíle. Přes počáteční odstup a patrnou nedůvěru se nám tak za pár dní podařilo zcela získat jejich „srdce a mozky“.

Vzájemné vztahy se postupem času stávaly srdečnější a přátelštější, což výrazně přispívalo ke společnému úsilí. Nakonec, když jsme po společně strávených týdnech odjížděli, měli někteří v očích nehrané slzy a na všech bylo znát, nejen dle jejich vďeku, ale i po skutečně odborné stránce, že jim absolvovaný výcvik dal značnou (pro někoho v Evropě možná směšnou, na místní poměry však určitě top)

míru vědomostí a dovedností. A kromě nebývalého know-how také markantní zvýšení jejich sebevědomí a všeobecného společenského uznání, zcela nezbytného pro jejich působení v tomto nepředstavitelně problematickém a chudém koutě světa. Takovým způsobem jsme doufám aspoň trochu přispěli ke snaze najít v této zubožené zemi konečně klid a příznivější časy.

Ale i my jsme mohli díky této zkušenosti zrevidovat svůj životní názor a pohled na svět. Až tady jsme si totiž uvědomili, jak malicherné se zde jeví naše problémy doma a že jsme měli štěstí, když jsme se nenarodili třeba právě v naší zemi.

Mgr. Pavel Černý

pplk. v.v. - hlavní instruktor SW@TT

JAK NA NĚ?

To je otázka, kterou si klade řada manažerů, kteří pracují s lidmi, vedou a řídí je, aby lépe a rychleji chápali pracovní požadavky, spolupracovali a podávali kvalitní pracovní výkony.

Kdo je to vlastně manažer? Definice na toto téma je celá řada a každá z nich zdůrazňuje jiné prvky. Stručně řečeno, manažer je osoba na konkrétní řídicí pozici, která lidem organizuje práci – připravuje pro práci podmínky, koordinuje ji, kontroluje, hodnotí podřízené, a to vše s cílem dosáhnout co nejefektivnější pracovní výkon. Manažeři jsou tedy nuceni se svými podřízenými komunikovat, vyjednávat, diskutovat, a proto se stává **v pracovním procesu naprosto nezastupitelnou především komunikace.**

Z tohoto důvodu se v následujících řádcích pokusím na některé aspekty tzv. **manažerské komunikace** upozornit. Jde o problematiku, která je bohatě zastoupena v psychologii managementu a zahrnuje obrovské množství psychosociálních dovedností.

Manažerská profese vyžaduje potřebnou kvalifikaci a odbornost, včetně řady praktických zkušeností. Do komplexu těchto manažerských dovedností tedy také nezbytně patří schopnost vedoucího pracovníka s lidmi správně mluvit, dokázat odhadnout, co na koho platí, jaký tón zvolit, chci-li z někoho „vydolat“ pracovní výkon.

Mezi zcela základní podmínky manažerské komunikace patří schopnost uvědomit si, že se většinou jedná o **akt dvoustranný a vzájemný**. Téměř každá definice komunikace (a jsou jich mraky) zdůrazňuje, že dobrý a chytrý manažer si je této vzájemnosti dobře vědom a nezapomíná na ni! Pouze v sociálním kontaktu nezkušený jedinec, či lidé mající potřebu se prosazovat, zviditelňovat, a tudíž být slyšet, zaměňují dialog za monolog. V pracovním procesu by měl být vždy prostor pro dialog, avšak pro dialog konstruktivního rázu, vedoucí ke konkrétním zlepšením a závěrům, ne o tzv. „diskuzi pro diskuzi“. Kvalitní vzájemná komunikace představuje vždy základní spojovací článek mezi lidmi v pracovním procesu.

Každý manažer si v průběhu práce s lidmi vytváří postupně svůj **řídicí styl**. Zvolený řídicí styl je v podstatě totožný s komunikační úrovní a schopností a plně se v něm odráží celá manažerská osobnost. V odborné literatuře (např. H. A. Robbins, 1992, in Šuleř, O., Manažerské techniky) jsou

často uváděny následující čtyři základní individuální komunikační styly:

- analytický
- řídicí
- přátelský
- expresivní

Analytická osobnost má sklon hodně myslet, dobrat se detailů, pomaleji jednat, kontrolovat se, je v kontaktu pasivnější, komunikačně tichá, nepodléhá vášním.

Řídicí osobnost je aktivní, ambiciózní, nezávislá, vytrvalá, vyhledává ráda soutěže, ale vyvolává i konflikty, své city neukazuje, její způsob komunikace je velmi dynamický, mnozí jsou touto živostí brzy unaveni.

Přátelská osobnost je velmi citlivá, má ráda lidi a má pro ně pochopení, čehož může být i zneužito, ráda potěší ostatní, povídá si s nimi a raduje se z jejich radostí, bohužel pracovní výkon jde poněkud stranou, předností tohoto stylu jsou nekonfliktní vztahy na pracovišti.

Expresivní osobnost je rovněž velmi citlivá, má však na rozdíl od přátelského typu osobnosti ráda vzruch, má sklony k unáhleným závěrům, komunikace je prudká, často zmatečná.

Různými kombinacemi těchto komunikačních stylů mohou pak na pracovišti vzniknout „kompatibilní vztahy“, nebo naopak vztahy „toxické“:

- „**kompatibilní vztahy**“ vznikají mezi lidmi, jejichž komunikace má něco společného;
- „**toxické vztahy**“ vznikají mezi lidmi se vzájemně rozporuplnými povahovými vlastnostmi, kteří spolu tudíž nedokáží efektivně komunikovat.

Odborná literatura nabízí celou řadu jiných řídicích stylů, v nichž se odráží celá osobnost manažera včetně jeho komunikačních schopností. Mezi méně známé patří například:

emočně laděný styl – takový manažer zaujímá k podřízeným většinou postoje v dimenzích líbí-nelíbí, schopný-neschopný, chybí zde snaha o hlubší poznání protějšku, dobře slyší na citově podbarvené argumenty, lze jej „utáhnout na vařené nudli“ (nemoc dětí, vztahové problémy, deprese)

komunikačně zmrazující styl – tento manažer se během rozhovoru nezdívá do tváře, do očí, sám pohledem uhybá (pozor, nejde-li náhodou o oční vadu), je chladný, nezúčastněný, během

rozhovoru často telefonuje, pracuje na počítači, chybí zde obyčejná lidská slušnost a takt, komunikace spíše lhostejná, stručná, témata nerozvíjí;

hrozící dominance – jde o manažera, který nezná nic a nikoho jiného než sebe sama, považuje se za dokonalého, dosahuje výkonu za cenu neustálé hrozby („nikdo vás tu nedrží, takových jako vy najdeme stovky...“), neumí ocenit, i nadstandardní výkon je pro něj samozřejmostí, je u něj zřejmě „kompenzační“ problém – tzn. svou vlastní opravdovou malost, mindráky a neschopnost zastírá arogancí;

experimentující fantasta – jde o manažera vytvářejícího neustále odvážné strategie, které jsou však investičně málo reálné, produkuje řadu nápadů a snaží se pro ně nadchnout i své spolupracovníky, včetně podřízených, chybí mu však trpělivost ke kultivaci těchto nápadů a snaha dotáhnout je až do konce; těmito myšlenkami je prodchnut, komunikuje nesoustředěně, je to člověk velkých slov a gest, málokdo mu rozumí;

„hnidopich-detailista“ – to je vedoucí pracovník, který se snaží dosáhnout absolutní dokonalosti, přičemž mu však uniká hlavní cíl práce, vyžívá se v detailech, které ostatní ani nevnímají, zdůrazňuje nepodstatné maličkosti, nemá vize.

Manažerská komunikace souvisí tedy zejména s motivací k pracovnímu výkonu, s typologií řídicích pracovníků, s naplňováním poslání jednotlivých řídicích funkcí, ale i s mnohými dalšími aspekty. Není bohužel v možnostech jednoho článku věnovat se kvalitně všemu uvedenému.

Každopádně je však hlavní úlohou efektivní manažerské komunikace co nejlepší splnění daného úkolu a dosažení cíle. Manažer by měl komunikovat věcně a nezdoluhavě, jinak zbytečně ztrácí čas – jak svůj, tak ostatních. Ke komunikaci by měl přistupovat co neobjektivněji, volit adekvátní taktiku, být konstruktivní a dokázat se zdravě prosadit při dodržení podmínek slušnosti. Jedině tak má šanci stát se nejen formální, ale i neformální, přirozenou autoritou.

Mgr. Zoja Kalivodová, CSc.
(Praha, listopad 2016)

ZABEZPEČENÍ VYHLEDÁVÁNÍ MONITORING

SHERLOG Security Car

Jedinečné rádiové zabezpečení a pokrádežové vyhledávání. Vlastní nezarušitelná rádiová síť s unikátní frekvencí. Dlouhodobá úspěšnost je více než 98%, průměrný čas dohledání 2 hodiny.

SHERLOG Trace

Monitoring a správa vozového parku. Úspora nákladů na provoz vozidel. Správa aplikace přes elektronickou knihu jízd. Volitelné možnosti monitoringu (chování řidičů, spotřeba paliva a další).

WWW.SHERLOG.CZ

JAK SE STÁT DIVIZNOU

Bezpečnost se dá vykládat mnoha různými způsoby – já bych ji v tomto článku zkusil pojmut i méně vážně, a to z pohledu hodnoty dosaženého údivu.

90% ÚDIV

Sedím u váženého potenciálního klienta a divím se. Zatímco téměř čtvrt století chodím ke klientům a vysvětluji, proč máme ceny tak „zbytečně vysoké“, u průměrné nabídkové ceny 135 Kč/h bez DPH, je mi naopak vysvětleno, že za takovou cenu se ostraha pro tento veřejný podnik realizovat nedá. Zakázku jsem nezískal, ale splnil se mi životní sen – vidět trh naruby, a tak se divím.

70% ÚDIV

Generál v záloze stojí na letišti v Tel Avivu v zasedací místnosti a tentokrát se dívá on. Česká delegace expertů se mu snaží vysvětlit, že v ČR je třeba dělat výběrové řízení i na kybernetickou bezpečnost. Generál tohle nechápe, znovu se ptá, zda tomu rozumí dobře, a nechápavě kroutí hlavou – on přece ví nejlépe, co si potřebuje koupit, tak proč výběrové řízení? I my kroutíme hlavou a trochu zvědavě se díváme, kolik stát do své bezpečnosti dává, mimo jiné přes 4 % HDP jen na vědu a výzkum, o obraně raději nemluví. I díky tomu převýšil letos poprvé objem vyvezeného izraelského bezpečnostního HW/SW objem vývozu zbraní. Nezbyvá, než se divit a také trochu závidět.

30% ÚDIV

Transport EUR vyrazí z Vídně směr Paříž. Na hranicích s Francií propustí velitel svého kolegu, aby jel domů vlakem, a pokračuje úspěšně sám, až nakonec znaven uléhá, aby se ve dvě, v půl třetí a ve tři ráno probudil ze snu protivným alarmem, který následně vypne a konečně se pořádně se vyspí. A tak se druhého dne dívá nejen velitel, ale i osazenstvo počítařny, neb vůz dorazil prázdný. Divíme se i my, že také mezinárodní společnosti bojují s lidským prvkem jako u nás.

60% ÚDIV

Mohla by přijít změna zákona o zadávání veřejných zakázek – dobrá změna.

Změna, jež přinese jistotu a blahobyt, změna, jež bude jistě všemi vítána, změna, jež nutně zareaguje na evropská nařízení. Zákon, který by mohl změnit a odstranit řadu deformit z bezpečnostního trhu. Je však předložen návrh, jenž je napřed vykládán jako téměř nerozporný, a tedy dokonalý – vzápětí se v něm však ukazují mezery, či spíše krátery, a přicházejí tisíce připomínek a odmítá ho i vládní pracovní protikorupční komise, stejně jako zástupci podnikatelů. Připomínky Hospodářské komory, stejně jako jiných institucí, nejsou vypořádány. Zákon tohoto významu je však dokonce samozřejmě schválen. A tak se díváme dál.

70% ÚDIV

Divíme se i nad stavem českých SBSek. Mezinárodní společnost s desítkami procent tržního podílu v ČR zveřejní výsledky, kdy se jejich ztráta rovná čtvrtině obrátu, a snaží se vysvětlit klientům, že je a zůstává spolehlivou. Jiná firma, která má za sebou už jeden krach shodně pojmenované společnosti a krach řady propojených organizací, získá druhou nejvyšší prověrku a prezentuje se svou velikostí a spolehlivostí. Nu a třetí společnost má štěstí v tom, že každý z jejich velkých veřejných klientů má božské vnuknutí a při vypisování zakázky použije obvykle shodnéhoustru a shodných kvalifikačních podmínek. Divme se tedy vůkol, divme se a doufejme, že jednou bude mezi SBSkami líp.

80% ÚDIV

Privátní společnosti a v poslední době i stát získávají a hledají další způsoby zvýšení analytiky tzv. velkých dat (BIG DATA). Když první zpravodajské softwary začaly analyzovat data o potenciálních narušitelích bezpečnosti či jen zájmových osobách, šlo kdysi vpravdě o primitivní nástroje. Dnešní analýzy informací jsou však primárně doménou poskytovatelů konektivity či vyhledávačů a nikoli jen státních institucí či státních zpravodajských institucí, kde by to člověk čekal. Svět pro nás snílky však již od éry Edwarda Snowdena nebude nikdy stejný. Možnosti a schopnosti privátních velkých bratrů však překračují v honbě za zisky

a tržním pokrytím i vize George Orwella. A tak se každý, kdo trpí administrativou spojenou se zákonem 101/2000 Sb., dívá a ptá se, jak je možné, že chráníme rodná čísla, ale nechráníme mnohem důvěrnější a citlivější informace z našeho života.

90% ÚDIV

Zvykli jsme si odkazovat IT bezpečnost do sféry „ajtáků“, mluvíme o režimech, mechanice, elektronice, ostraze, transportech... a IT oblast nám obvykle vypadává z konceptů. Stačí se podívat na oblasti rozpracované většinou prevencí kriminality. Svět překvapil útok červa na prvky typu SCADA – virus Staxnet dokázal všem, že zvládne poškodit fyzická technická průmyslová zařízení téměř nedetekovatelným způsobem a že obdobné mechanismy povedou v budoucnu k možnostem, jak skrýt vraždy, havárie a selhání průmyslových celků. Po prvním útoku na jaderná zařízení se divil celý svět a nejen Írán.

PhDr. Michal Bavšenkov
viceprezident KPKB ČR

ÚČINKY STŘELBY

PSYCHOLOGICKÝ A FYZICKÝ ÚČINEK

Zasažení lidského těla střelou vyvolává dva hlavní účinky – psychologický a fyzický. Psychologický faktor má mimořádnou důležitost a může mít rozhodující vliv na vnímání účinku střelby zasaženým. Z fyzického hlediska může zasažení lidského těla střelou zapříčinit mechanické poškození organismu a následný traumatický šok.

Jestliže síla působící na okolní tkáň, popřípadě orgány, dosáhne meze jejich pevnosti, dochází v nich k nevratným změnám.

Počnou se trhat nebo drtit a v této souvislosti se hovoří o trhavém nebo tříštivém účinku.

Psychologické a psychosomatické reakce bývají často příčinou kolapsu protivníka. Z Marshallových studií (americký balistik Evan Marshall) vyplývá, že 50 % lidí zasažených do jakékoli části těla přestává okamžitě bojovat, ačkoli jim zranění fyzicky nebrání v boji pokračovat. V tomto případě se jedná čistě o psychickou reakci. Ovšem na druhé straně mohou lidé velmi účinně potlačovat strach i bolestivé podněty, a na zranění dokonce ani nereagovat. Především pak vlivem odhodlání, vzteku či pudu sebezáchovy. Jedním z činitelů, který může takto zásadně ovlivnit psychickou reakci zasaženého, je vysoká hladina adrenalinu v krvi. Z fyzického hlediska může střela v organismu způsobit několik možných účinků, především účinek průbojný, trhavý a tříštivý, dále pak střepinový a účinek tzv. sekundárních střel. Schopnost střely pronikat překážkou je dána její schopností vykonat práci, tedy energii, kterou má při dopadu na cíl. Protože energie je odvozována od hmotnosti a dopadové rychlosti střely, bude mít větší průbojnost střela

NUTNÁ OBRANA

Bránit se ve smyslu nutné obrany znamená bránit se, když útok přímo hrozí, respektive má nastat v nejbližším okamžiku. Pro splnění zákonných podmínek není tedy nutno čekat, až bude útok proveden, neboť poté by již mohlo být pro nutnou obranu pozdě.

Neustále je přítomno nutno mít na paměti, že i pracovník soukromé bezpečnostní služby má právo použít zbraň jen jako každý jiný občan, a to pouze v rámci nutné obrany podle § 29 trestního zákona.

V každém případě je nutná obrana vždy zaměřená na útočníka, tedy toho, kdo nebezpečí úmyslně vyvolal. Jinak řečeno, útočník nese veškeré následky, které svým jednáním vyvolal.

Nutná obrana však nesmí být zjevně nepřiměřená způsobu útoku.

Vybočením (excesem) z mezí nutné obrany by například bylo, kdyby obránce střílel po pachatel v době, kdy již bezprostřední nebezpečí pominulo. Například, když už se vzdaluje z místa činu, ať již s odcizenou zbraňkou, nebo bez ní. V tomto případě by se už o nutnou obranu nejednalo. Pokud však pachatel s kořistí utíká nebo odjíždějí a po osádce, která je pronásleduje, střílejí, útok trvá a opěťování střelby je považováno za nutnou obranu.

s větší rychlostí a větší hmotností. Průbojný účinek lze také zvýšit různými konstrukčními úpravami střely, například použitím kompaktního jádra střely nebo tvrdšího pláště, ztěžujícího deformaci. Podstata ranivého účinku při průbojném působení střely spočívá v tom, že jsou při něm nevratně poškozeny nebo zničeny pouze ty části organismu, které leží přímo v dráze střely nebo s ní bezprostředně souvisejí.

Jestliže síla působící na okolní tkáň, popřípadě orgány, dosáhne meze jejich pevnosti, dochází v nich k nevratným změnám. Počnou se trhat nebo drtit a v této souvislosti se hovoří o trhavém (při zásahu měkké tkáň) nebo tříštivém (při zásahu do kostí) účinku. Trhavý a tříštivý účinek se zvláště výrazně projevuje v tkáních bohatých na tekutiny (mozek a srdce) nebo v dlouhých kostech. Zde dochází při zásahu k rozptýlení poměrně velkého množství úlomků i v relativně vzdáleném okolí.

Střepinový účinek vzniká nejčastěji při rozpadu střely na segmenty. K tomu obvykle dochází při nárazu střely

na kovové části oblečení (zipy, cvočky, knoflíky, přezky apod.). K nejméně častým patří účinek tzv. sekundárních střel, tedy segmentů střel či částí organismu, kterým střela udělí dostatečnou pohybovou energii a ty dále působí rovněž jako střely.

Následný traumatický šok je mechanickým zraněním vyvolaný stav prudké deprese všech životních pochodů v lidském organismu. Vzniká z prudkého podráždění nervové soustavy, jehož hlavní příčinou je šíření rázové vlny hydrodynamického pulsu při průchodu střely tkáněmi. Jinými slovy, vznikající tlak při pronikání střely se vyrovnává deformací okolních tkání. V okolí dráhy střely se tak vytváří dočasná dutina, která se v důsledku pružnosti tkání rozkmitá. Silné stlačování nervů a nervových kmenů se přenáší nervovou cestou do mozku, kde působí podráždění vedoucí prakticky k okamžité bezvládnosti. Vlivem podráždění centrální nervové soustavy je mimo jiné vyraženo z činnosti také centrum rovnováhy.

Nejpříznačnějšími průvodními znaky traumatického šoku jsou poruchy

krevního oběhu, tedy výrazný pokles krevního tlaku s následnými poruchami oxidačních procesů. V těžších šokových stavech nastává smrt na základě nezvratných změn v buňkách ústřední nervové soustavy vlivem absence kyslíku. Součástí traumatického šoku je i hypovolemický šok, který vzniká téměř při každé větší ztrátě intravaskulárního objemu (v tomto případě krve). U dostatečně výkonných střel může nastat traumatický šok při zásahu do kterékoliv části těla.

Každá střela, která zasáhne člověka, aniž by přímo narušila funkci životně důležitých orgánů, může mít ještě tzv. vzdálený účinek, v jehož důsledku dochází k vážným poruchám zdraví a ke smrti. Neobvyklé nejsou sepse, záněty ani tukové či jiné embolie. Praktické poznatky ukazují, že záleží zejména na tom, do jaké míry a v jaké lokalizaci byl ten který orgán poškozen. V mnoha případech nebyl smrtelný ani průstřel mozku, jindy způsobilo okamžitou smrt střelné poranění, přestože nebyl zasažen žádný životně důležitý orgán.

FENOMÉN ŠÍLENÉHO STŘELCE UTEČ, SCHOVEJ SE, BOJUJ

Takhle lze jen velmi zjednodušeně popsat správnou chronologii toho, jak postupovat pro záchranu vlastního života. Ptáte se při čem? Přece při útoku šíleného střelce. Že v České republice je takových případů zanedbatelně? Zvykli jsme si je bagatelizovat a s jejich přibývajícím množstvím si na ně „jednoduše“ zvykáme. Stali součástí našeho světa. Je však nanejvýš dobré vědět, jak se v těchto situacích zachovat a jak postupovat, abyste šanci na přežití maximalizovali.

Za dramatický nárůst se pak považují devadesátá léta, a zejména první dekáda dvacátého prvního století.

Obecným míněním je, že útoky šílených nebo také aktivních střelců jsou něčím novým, a také to, že je jich čím dál více. To druhé je pravda, to první ne. Ano, útoků přibývá a se zvyšující se rafinovaností se zvyšuje také počet obětí, ovšem je omylem, že jde o něco nového. Jeden z prvních zaznamenaných útoků se datuje k roku 1927 a odehrál se na území Spojených států Amerických. S krátkými přestávkami se pak podobné případy ohrávaly prakticky pravidelně v množství jednoho až dvou ročně. Za dramatický nárůst se pak považují devadesátá léta, a zejména první dekáda dvacátého prvního století, kdy počet případů páchaných šílenými střelci ročně přesahuje 10 a více skutků.

Je to dílem médií, která nás zásobují informacemi o těchto případech. Servírují nám jeden za druhým. Naše společnost si již na ně zvykla. Co však média nedělají, a to třeba i z důvodu, že již nejde o takový „trhák“, jsou motivy těch činů. Na počátku všeho je vždy nějaký motiv či spouštěč. Pokud pomineme motivy náboženského charakteru, které mají jasný původ i záměr, pak v drtivé většině zbylých případů jde o dlouhodobou frustraci či nespokojenost pachatele, který žije v jakémsi dvojsvětě. Jeho blízké okolí nemusí ani zaznamenat skrytou agresivitu, pachatelé jsou často ještě krátce před činem schopni velmi zrale komunikovat. Analýzou případů však lze zjistit náznaky, které budoucí činy do určité míry velmi dobře předpovídají. Pachatelé bývají nespokojení, ukřivdění, zlobí se na konkrétní osoby či na lidstvo jako celek. Vadí jim organizace a systém. Nespokojenost je dlouze se vlekoucí a může souviset s celou řadou dalších podnětů – sociální strádání, nemoc, vyloučenost z kolektivu apod. V mnoha ohledech je to i jasně. Útočníci se často vynořují ze „ztracenců“ – zvláště osamělých a nekomunikativních lidí bez přátel. Bývají to outsideri, které není ani šance pořádně poznat, a proto nikdo ani neví, jací jsou. Velmi často dojde k činu poté, co si takový člověk dá dohromady několik kousků velmi nahodilých skládaček – zájem o násilí, hraní násilných her, záliba ve zbraních, chuť někoho nebo něco napravit apod.

V drtivé většině se aktivní střelci snaží zlikvidovat co největší množství lidských životů. Právě to je jedním z předpokladů útoku na neozbrojené a nevinné oběti. Často se tak děje bez jasných pravidel při výběru cílů či konkrétních osob. Použité zbraně mohou být různého charakteru. Nejčastěji se jedná o krátké palné zbraně, pušky či brokovnice. Jsou však zaznamenány i případy ojedinělých a extrémních zbraní, jako jsou výbušniny, či dokonce plamenomet použitý při jednom z útoků na katolickou školu v Německu v roce 1964.

Velmi neobvyklým případem je využití chladných zbraní. Vzhledem k charakteru útoku těchto pachatelů a také s přihlédnutím k faktu, že jde vlastně o první a většinou i poslední útok, je použití kontaktní zbraně v rámci historie prakticky zanedbatelné. Střelná zbraň umožňuje udržovat si odstup od oběti, což je méně osobní a není tak zatěžující.

Typické pro aktivní střelce jsou velmi dobrá příprava a plánování útoku. Velmi často si připravují celou výbavu na přežití v divočině, a to i přesto, že jejich mise zpravidla vždy nemá návratu. S touhou „vyrobit“ co nejvíce obětí proto souvisí i masivní přezbrojení se. Nad rámec často i legálně držené zbraně se střelci vyzbrojí mnoha dalšími zbraněmi s pocitem, že čím více, tím lépe, a to i s tím,

že je vlastní výzbroj omezuje v pohybu. Útočníci se nechtějí spoléhat pouze na jednu zbraň. Malou výjimku pak tvořili útoky automatickou zbraní, která byla zbraní jedinou. Avšak v těchto případech byla vždy munice mnohonásobně přemrštěna k poměru možných cílů. V mnoha případech byly také nalezeny další zbraně či munice v automobilu, kterým útočník přijel na místo činu. Jakoby plánoval přezbrojení či doplnění arzenálu.

Přemíra výzbroje se děje i navzdory tomu, že se ve většině všech případů útok odehrál a byl ukončen v řádu několika minut. Výjimkou je snad jen útok na Columbijské univerzitě v USA, který trval přes padesát minut přičemž při něm dva šílení střelci zavraždili 13 osob a 24 jich zranili. Panuje určitý předpoklad, že se pachatelé střelbou vyčerpají či naplní to, co naplánovali, aby se mohli odhodlat k druhému plánovanému činu. Sebevraždou končí takřka 80 % pachatelů svůj čin. Zbylých 20 % připadá na zatčení policií a opravdu jen velmi málo střelců je zabito policií. Tento jev je způsoben právě velmi krátkým časem mezi začátkem útoku a koncem vražedné akce, a to i navzdory tomu, že by pachatelé skrz svou ohromnou vyzbrojenost a muniční zásoby mohli pokračovat ve střelbě dále. Je určitým pravidlem, že si pachatelé nechávají dostatek času na svůj konec a že se neradi pouštějí do přestřelek s policií, která už není tak bezbranná jako nepřipravené oběti. Policie ve 40 % případů dorazí na místo činu až po skončení celého útoku, tedy již i po sebevraždě střelce. I toto je jeden z důvodů, který do určité míry vylučuje zásah policií, který by vedl k zajištění pachatele.

Hledání společných ukazatelů z případů mezi roky 1997 a 2014 je nad rámec těch jasně definovatelných prakticky nemožné. Prevence je jen velmi těžko realizovatelná. Obrovská variabilita míst útoků, žádná podivná aktivita v psychice střelců či naprostá absence jiných extrémních ukazatelů těsně před útokem – to vše dále ztěžuje možnost vytipovat tyto události předem.

Každý z doposud vedených útoků byl v něčem specifický. Jediný společný a velmi přesně definovaný společný faktor je, že v naprosté většině případů, přes 98 % byl aktivním střelcem muž. Je proto náročné poskytnout přesnou a definovanou radu pro přežití. Jsou však pravidla a rady, kterými se lze spoléhat sami na sebe

a umět se těchto situacích zachovat. Pojdme se na ně podívat.

Útěk

Nejistějším způsobem je bezesporu útěk z místa činu útoku střelce. První zásadou pro útěk je mít plán kam a kudy chci utéci. Útěk nesmí vést kolem útočníka. Musíme si být jisti tím, že nenarazíme na zamčené dveře či barikádu zaviněnou třeba i samotným střelcem. Vše nechtejte na svém místě, pro nic se nevracejte. Je důležité sledovat prostor kolem, všimnout si pohybu jiných lidí, poslouchat střelbu a z jakých míst přichází, abyste se při útěku od střelce vzdalovali a ne se blížili k němu.

Pokud utíkáte, abyste si zachránili život, omezte pomoc ostatním jen na tu míru, abyste nezdržovali sami sebe. Lidé těžce zranění či v šoku, kteří nejsou schopni spolupracovat, Vás mohou zdržovat. Je to sice nelidské, ale v rámci zachovy sama sebe v této situaci i nezbytné. Můžete varovat ostatní, aby neutíkali opačným směrem. V krajních mezích se lze uchýlit i k naprosto krajním cestám útoku, například oknem, servisními šachtami apod. Pokud se Vám podaří dostat se z bezprostředního místa útoku, nepřestávejte se i nadále vzdalovat od místa střelby. Existují případy, kdy se po střelbě útočník přesunul na jiné místo, aby mohl pokračovat, čímž byste na něj mohli narazit opětovně.

Schovat se

Využití úkrytu je druhou možností. Do určité míry tuto variantu přežití komplikuje fakt, že určité množství střelců v rámci maximalizace škod prohledává místo činu a pátrá po přeživších či skrytých lidech. Tyto případy jsou ojedinělé a končí vyčerpáním munice. Naprostá většina střelců však hledá snadné cíle. V rámci afektu je nezajímají komplikace a bariéra či jen pouhé nevědomí o ukrytém cíli bude dostatečnou možností k přežití či k možnému útěku až to bude možné a střelec opustí nejbližší prostor.

Ideálním úkrytem je bezesporu jakákoli vedlejší místnost, kde je možné se zamknout a ideálně se v ní také zabarikádovat – nábytkem, stolem, čímkoli jen bude možné. Zkrátka vytvořit co nejméně přívětivou přístupovou trajektorii, po které by se střelec vydal k Vám. I v tuto chvíli však řešte, jak dále postupovat pro možný útěk

z úkrytu. V krajní situaci střelby je vhodné si lehnout na zem, abyste nebyli zasaženi střelami prošlými stěnou či dveřmi.

I úkryt má svá pravidla. Snažte se na sebe neupozorňovat, buďte na prsto potichu, vypněte vyzvánění na svém mobilním telefonu. Můžete také zhasnout světlo a využít jiného krytu v místnosti – schovat se pod stůl, ukryt se ve skříni a jiné možnosti. Budte také připraveni na možnost, že budete odhaleni. Připravte si polohu možnou pro krajní útok, vybavte se něčím, co lze použít jako zbraň.

Bojuj

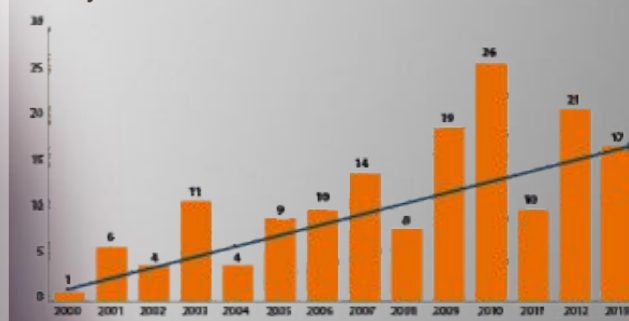
Vaším cílem je přežít a ne zajistit útočníka. Útok by proto měl být až opravdu poslední možností, kdy už žádná jiná nepřichází v úvahu. Pokud dojde k této situaci, budete enormně agresivní. Jde o život a v rámci nutné sebeobranu můžete k ochraně svého života využít veškerých prostředků k zastavení či dezorientaci útočníka. Můžete házet vším, co Vás napadne – od kancelářské židle až po skleněnou vázu. Snažte se útočníka povalit. Pokud nejste sám, můžete využít převahy a na útoku se domluvit – hromadný útok zvyšuje šance na přežití většiny. Zdařilý útok, při kterém jste útočníka na dostatečnou dobu eliminovali, lze využít také k útěku.

Po útoku

Opustíte-li objekt, utečete-li nebo se jakkoliv jinak dostanete do kontaktu s policií, nezapomeňte, že policie neví, jak útočník vypadá. Může se proto stát, že Vás policie bude za šíleného střelce považovat. Odložte proto všechny předměty, zvedněte ruce s roztaženými prsty nad hlavu a snažte se maximálně řídit pokyny policie.

ABAS IPS Management

Počet případů útoků za daný rok

UTEČ

SCHOVEJ SE

BOJUJ

ZPRAVODAJSKÁ SOCIOTECHNIKA

UTEČ

MĚJTE PLÁN ÚTĚKU

UTEČTE IHED, JAK TO BUDE MOŽNÉ

VŠE NECHEJTE NA SVÉM MÍSTĚ

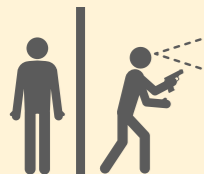
POMOZTE, KDYŽ JE TO MOŽNÉ A NEZDRŽÍ VÁS TO

NEHÝBEJTE A NEZDRŽUJTE SE S RANĚNÝMI OSOBAMI

SCHOVEJ SE

SKRYJTE SE MIMO POHLED

ZAMKNĚTE DVEŘE A ZABARIKÁDUJTE SE NÁBYTKEM

HLEDEJTE MOŽNOSTI DALŠÍHO ÚNIKU

ZTLUMTE MOBILNÍ TELEFON

CHOVEJTE SE MAXIMÁLNĚ TIŠE

BOJUJ

BUĎTE ENORMNĚ AGRESIVNÍ

SNAŽTE SE, UDEŘIT, POVALIT ČI ODZBROJIT STŘELCE

VYUŽIJTE K BOJI VŠECHNY DOSTUPNÉ PROSTŘEDKY

VOLEJTE O POMOC DALŠÍ OSOBY

BOJ ZVOLTE POUZE JAKO POSLEDNÍ MOŽNOST

BUĎTE PŘIPRAVENI

VOLEJ 112

VOLEJTE TÍŠŇOVOU LINKU 112

PŘEDEJTE INFORMACE OPERÁTOROVI

POSLOUCHEJTE INSTRUKCE A VÝZVY

ODLOŽTE VŠECHNY PŘEDMĚTY

ZVEDNĚTE RUCE NAD HLAVU

PO PŘÍJEZDU POLICIE

Umění klamu, manipulace, ovlivňování a lsti – to jsou sociotechniky, které velice zajímavým způsobem shrnul ve své publikaci „Umění klamu“ nejslavnější hacker světa Kevin Mitnick.

Podstatou jeho činnosti nebylo hledání a využívání složitých softwarových postupů, ale k informacím se dostával psychologicko-pedagogicko-sociologickými postupy, tedy sociotechnikami. Tyto sociotechniky jsou ovšem velice účinným nástrojem, jak se o tom Kevin Mitnick ve své knize také zmiňuje, v detektivně-zpravodajské činnosti. Tuto problematiku lze vnímat jak v právní, tak v protiprávní rovině. Soukromý detektiv-zpravodaj musí při realizaci nestátního, komerčního zpravodajství, a to v rovině ofenzivní, vlivové i obranné, dodržovat právní postupy. Je však třeba upozornit na to, že je třeba znát i postupy protiprávní. Nelze totiž vyloučit, že budou využity konkurenci. Máme-li se protiprávním rovinám sociotechniky bránit, je nezbytné je znát. Proto mají sociotechniky své místo jak v nestátním ofenzivním a vlivovém zpravodajství, tak, především ty nezákonné – z hlediska jejich znalosti, v nestátním obranném zpravodajství.

Co máme na mysli pod pojmem „zpravodajská sociotechnika“?

Je to postup, taktika či metoda umění klamu, manipulace, ovlivňování a lsti s využitím znalostí a praktik psychologie, pedagogiky a sociologie.

Zpravodajskou sociotechnikou rozumíme psychologicko-pedagogicko-sociologickou metodu – tedy postup zpravodajských pracovníků, v našem případě nestátního (komerčního či konkurenčního) zpravodajství, při získávání informací z primárních zdrojů (speciálních zdrojů detektivní a zpravodajské činnosti) speciálními zpravodajskými postupy.

Je třeba říci, že soukromý detektiv zabývající se nestátní či komerční zpravodajskou činností, tedy komerční zpravodajský pracovník, tím, že využívá sociotechnické metody, postupy a taktiky, „...využívá svou schopnost manipulace lidmi takovým způsobem, aby pomáhali v dosahování jeho vlast-

PRŮZKUM	Začíná se od zevrubné analýzy volně přístupných informací, jako jsou katalogy, finanční zprávy, patentové přihlášky, články v odborném tisku, obsah internetových stránek a také obsah popelnice.
BUDOVÁNÍ VZTAHU A DŮVĚRY	Používání vnitřních informací, vydávání se za někoho jiného, zmiňování jmen, která oběť zná, žádosti o pomoc nebo vyvolání dojmů autority.
VYUŽITÍ DŮVĚRY	Žádost o informaci nebo činnost adresovaná oběti; zmanipulování oběti, aby sama žádala o pomoc.
VYUŽITÍ INFORMACE	Pokud je získaná informace pouze dalším krokem přibližujícím útočníka k cíli, vrací se tento k předcházejícím bodům cyklu tak dlouho, dokud nedosáhne svého konečného cíle.

ních cílů. Úspěch ve velké míře záleží na jeho znalostech... Sociotechnika již z definice zahrnuje jistý druh interakce mezi lidmi. Útočník bude na cestě k cíli velmi často využívat mnoho komunikačních metod a technologií...“ Při manipulaci oběti využívá sociotechnik psychologické postupy. Zejména a v první řadě posoudí osobu (oběť) z hlediska jejich osobnostních rysů, zvláště pak temperamentu. Máme-li poznat osobnost člověka (oběti) a manipulovat jím, je třeba poznat jeho podstrukturu motivační sféry. Podle toho pak také sociotechnik volí postupy a obsah motivace oběti s cílem ji ovlivnit. Motivací k ovlivnění může být motivace kladná, ale i motivace formou vyvolávající stres či frustraci.

S nástupem globalizované informační společnosti a od ní se odvíjející informační války a s příchodem nových

forem komunikace a nových informačních kanálů se stává pro firmy životně důležitou záležitostí získávání včasných relevantních informací o konkurenci. Získání souhrnu relevantních informací pak představuje znalost. Pro úspěšné rozhodování a pro konkurenční boj organizací, institucí, společností, firem, ale v jistém rozměru i občanů je znalost prvním předpokladem úspěchu. Představuje informační, a tím i konkurenční výhodu. V ekonomické sféře je znalost založená na soustavném monitoringu trhu. Jedině tímto způsobem mohou být organizace, instituce, společnosti a firmy konkurenceschopné a získávat tak dobrý základ pro správné strategické rozhodování. Touto problematikou se zabývá nestátní či komerční zpravodajství v ekonomické oblasti Competitive Intelligence – konkurenční zpravodajství. K získávání

potřebných relevantních informací (znalostí) slouží sociotechniky.

Informace, především relevantní informace (znalosti), se vzhledem k celosvětové globalizaci a s ní se rozvíjející celosvětové globalizované společnosti, od níž se odvíjí informační válka, stávají nejdůležitějším aktivem každé organizace, instituce, společnosti i občanů. Znalost je vždy spojena s nějakou lidskou činností, je závislá na pocitech, emocích člověka. Důležitou vlastností znalosti je její postupný vývoj. Informace, z nichž jsou selektovány informace relevantní, ze kterých je pak tvořena znalost, jsou samy o sobě rovněž dílem člověka. Člověk informace vytváří, je jejich nositelem, správcem a ochráncem. Proto také zpravodajská činnost musí být zaměřena na člověka – nositele či správce informací, a k tomu jsou potřebné sociotechniky.

Zpravodajství chápeme jako proces, při kterém jsou kontinuálně zpracovávány informace a výsledky jsou předávány klientům (zákazníkům). Těmi jsou zpravidla top manažeři nebo v oblasti politické vůdci stran, ale též vedoucí pracovníci organizací a institucí. V neposlední řadě však i občané.

Hlavním cílem zpravodajství je zamezit překvapení, tedy předvídat kroky nepřítele – konkurence. Z tohoto pohledu pak i znalost sociotechnických postupů není důležitá pouze z hlediska ofenzivního a vlivového nestátního (komerčního či konkurenčního) zpravodajství, ale i z hlediska zpravodajství obranného. Stejně sociotechniky může samozřejmě používat, a také používat, konkurence. A máme-li se něčemu bránit, musíme znát i postupy útoku.

Výchozí premisy

Motto:

**„... bezpečnost není výrobek, ale proces...“
(Bruce Sneier“)**

„Bezpečnost není technologický problém, ale je to problém lidí a řízení...“³ Položme si otázku: Kdo představuje největší nebezpečí pro o-hrožení majetku hmotného i nehmotného, majetku organizace, firmy, společnosti, instituce, ale i kteréhokoliv občana? Odpověď je prostá: „... SOCIOTECHNIK – kouzelník bez skrupulí, který když sleduješ jeho levou ruku, tou pravou ti krade tvá tajemství...“⁴ Kdo je tedy sociotechnik? Je to zpravodajský pracovník využívající sociotechnických metod. Zkušený zpravodajský pracovník-sociotechnik,

„... který použije sociotechnickou taktiku a strategii, je schopný získat přístup prakticky ke každé informaci...“⁵

Co uplatňování sociotechnik umožňuje? Především „díry“ v zabezpečení, v zajištění bezpečnosti. Je skutečností, že typická organizace, firma, společnost, instituce, ale i občan vydávají více prostředků na reprezentaci, pracovní obědy či večere než na ochranu své bezpečnosti, zejména pak informační bezpečnosti. Zpravodajské získání informace je pak jen otázkou:

- času a trpělivosti
- mravenčí práce a vynaloženého úsilí
- kouzla osobnosti
- a zpravidla i korupce

Aby zpravodajský pracovník-sociotechnik překonal systém a získal potřebné informace, musí najít „vhodnou sociotechnickou metodu“ k oklamání důvěryhodného pracovníka, nositele informace nebo jiného člověka majícího přístup k informacím, tak aby ten nějakou informaci, ať již vědomě či nevědomky, prozradil. Jde o to, aby použil „... trik nebo zdánlivě nedůležitou nápodobu, která by umožnila dostat se do systému...“⁶

Techniky a postupy používané v oblasti zpravodajství se neustále rozvíjejí a modernizují, přesto se jako nejvýznamnější jeví stále postupy sociotechnické. **Pokud se najde vhodný postup, vhodná sociotechnická metoda, lze zájmový objekt manipulovat, „... aby nám prozradil důvěrné informace“, nebo když jejich činnost způsobuje vznik děr v zabezpečení, ... pak neexistuje žádná technologie, která by mohla firmu ochránit. „Tak jako jsou kryptografové občas schopni dešifrovat text zakódované zprávy tak, že najdou slabé stránky kódování umožňující obejít šifrovací technologii, tak sociotechnici používají lsti vůči pracovníkům firmy, aby obešli technologie zabezpečení...“⁷** Podstatnou složkou práce zpravodajského pracovníka-socio-technika je schopnost působit na lidi, okouzlit je, docílit, aby si ho oblíbili, získat si jejich důvěru a porozumění.

Co je to vlastně sociotechnika?

Je to schopnost, dovednost a talent přesvědčovat druhé a ovlivňovat je ve svůj prospěch. Zpravodajského pracovníka-sociotechnika je možno označit za člověka schopného ovlivňovat a přesvědčovat druhé – za umělce manipulátora. Je to člověk, který využívá manipulace a přesvědčování s cílem získat potřebné relevantní informace. Člověk mající dar dozvídat se věci, které jsou jinak chráněny nebo

utajovány. Zpravodajský pracovník-sociotechnik může s využitím sociotechnických metod a postupů lehce proniknout do areálu a systémů organizace, instituce, firmy či společnosti, případně občana a zcizit jim tajemství. Sociotechnika umožňuje překonání technologicky nejmodernějších a nejsložitějších bezpečnostních systémů. Se zneužitím nejslabšího článku bezpečnosti – lidského faktoru – a jeho ovlivněním sociotechnickými praktickými nesvede nic ani ta nejsložitější a nejrafinovanější zabezpečovací technika.

A funguje to pochopitelně i opačně. Chce-li někdo zabezpečit klíčové důležité informace, je třeba, aby pochopil sociotechnické metody a postupy. Pochopení sociotechniky pak umožňuje předcházení sociotechnickým zpravodajským útokům. V tom je podstata obranného nestátního, komerčního, zpravodajství. Firma, společnost, organizace, instituce, občan, „... si může pořídit ty nejsložitější bezpečnostní technologie, vyškolenit personál tak, aby byla každá důvěrná informace před odchodem domů pod zámkem, najmout si tu nejlepší firmu na noční ostrahu objektu, a přesto bude zranitelná...“⁸ Bezpečnost je až příliš často pouze iluzorní. Ani komplexní bezpečnostní systém ještě nedává záruku bezpečí – „Achillovou patou zabezpečení je lidský faktor... Pokud k tomu ještě připočteme lehkověrnost, naivitu a ignoranci, situace se dále zhoršuje...“⁹ Pak získání nějaké informace je pouhou otázkou umu a kouzla osobnosti zpravodajského pracovníka-sociotechnika, vynaložení jeho času a trpělivosti, úsilí a peněz.

Každý chráněný systém je možno překonat. Jde pouze o to, za jak dlouho, s jakým úsilím, s jakými náklady a jakým rizikem. Bezpečnost organizace, instituce, firmy, společnosti či občana je pouze „...otázkou rovnováhy. Příliš slabé zabezpečení ponechává firmu v ohrožení, příliš silné zase překáží činností, brzdí růst prosperity firmy. Úloha spočívá v nalezení rovnováhy mezi bezpečností a prosperitou...“¹⁰ Samozřejmě máme na mysli především zpravodajské zabezpečení – realizaci obranného komerčního či konkurenčního zpravodajství, což je nástroj zpravidla sice nejdražší, ale také nejúčinnější.

Sociotechnik (detektiv-zpravodaj) se ve své činnosti opírá o šest základních vlastností lidské psychiky. Jsou to jakási filozofická východiska sociotechniky opírající se o psychologické znalosti. „Manipulace je studována sociology už nejméně padesát let... Šest, základních vlastností lidské povahy, které se projeví při pokusu podřídit někoho vůli sociotechnika:

- **Autorita** – lidé mají tendenci podřídit se vůli osoby, která má moc... Sociotechnik se maskuje aureolou moci...
- **Sympatie** – lidé mají sklon vyhovět, když je žadatel schopen ukázat se jako sympatická osoba, která má podobné zájmy, názory a přístup k životu jako oběť... během rozhovoru se útočník dovídá o nějakém koníčku nebo zájmu oběti a následně deklaruje svůj zájem a nadšení pro stejný koníček... Sociotechnik se také bude snažit o podobné chování jako má oběť, aby vytvořil zdání podobnosti...
- **Vzájemnost** – automatické podřízení žádosti, jestliže bylo něco cenného slíbeno nebo dáno. Jedním z nejčastějších způsobů ovlivňování lidí tak, aby udělali „malou službičku, je dát nějaký dárek nebo pomoc, což vyvolá pocit vděčnosti...
- **Důslednost** – lidé mají tendenci se podřídit, jestliže předtím vyhlásili svou podporu a angažovanost v dané záležitosti... oběť se podvoluje, protože se už dříve zavázala dodržovat firemní praktiky a teď může být přesvědčena, že volající je z firmy a pouze kontroluje dodržování těchto praktik...
- **Společný souhlas** – lidé mají tendenci vyhovět prosbám, jestliže se to zdá shodné s chováním jiných...
- **Vzácná příležitost** – lidé mají tendenci se podřídit, když věří, že vytožený objekt je v malém množství a je žádaný mnoha jinými, nebo je dostupný jen krátký čas...“¹¹

(pokračování příště)
JUDr. František Brabec

¹ MITNICK, Kevin; SIMON, William. Umění klamu. Nakladatelství HELION, s. a. ISBN:83-7361-210-6. Str. 333.

² Kevin Mitnick se stal jako superhacker postrachem tisíců Američanů. Byl jednou z nejhledanějších osob v historii FBI. Přitom nevyužíval složité hackerské programy, ale opíral se o sociotechniku. Svých „úspěchů“ docíloval pomocí důmyslných technik ovlivňování lidí – sociotechnickými postupy, technikami a metodami. Po propuštění z vězení změnil svůj život a stal se nejvyhledávanějším expertem informační bezpečnosti. Kniha „Umění klamu“ odhaluje tajemství jeho úspěchu. Příběhy této knihy mohou pomoci při ochraně před nejzávažnějším ohrožením informační bezpečnosti – lidskou přirozeností.

³ MITNICK, Kevin; SIMON, William. Umění klamu. Nakladatelství HELION, s. a. ISBN:83-7361-210-6. Str. 181 a 258.

⁴ MITNICK, Kevin; SIMON, William. Umění klamu. Nakladatelství HELION, s. a. ISBN:83-7361-210-6. Str. 20;

⁵ MITNICK, Kevin; SIMON, William. Umění klamu. Nakladatelství HELION, s. a. ISBN:83-7361-210-6. Str. 24

⁶ MITNICK, Kevin; SIMON, William. Umění klamu. Nakladatelství HELION, s. a. ISBN:83-7361-210-6. Str. 24

⁷ MITNICK, Kevin; SIMON, William. Umění klamu. Nakladatelství HELION, s. a. ISBN:83-7361-210-6. Str. 24

⁸ MITNICK, Kevin; SIMON, William. Umění klamu. Nakladatelství HELION, s. a. ISBN:83-7361-210-6. Str. 19.

⁹ MITNICK, Kevin; SIMON, William. Umění klamu. Nakladatelství HELION, s. a. ISBN:83-7361-210-6. Str. 20.

¹⁰ MITNICK, Kevin; SIMON, William. Umění klamu. Nakladatelství HELION, s. a. ISBN:83-7361-210-6. Str. 26.

¹¹ MITNICK, Kevin; SIMON, William. Umění klamu. Nakladatelství HELION, s. a. ISBN:83-7361-210-6. Str. 251–253.

JE CO ZLEPŠOVAT

Současný stav na českých silnicích je z celoevropského měřítká neuspokojivý. To je dáno několika faktory. Stavem silniční sítě, a to jak propustností silniční sítě, jejím stavebním provedením, tak i technickým stavem vozovek a dopravních zařízení a nekomplexností vybavení a služeb motoristům. Naše silniční síť patří mezi nejhustší, ale síť dálnic a rychlostních komunikací je, vzhledem k poloze České

republiky v centrální Evropě, nevyhovující. Dalším významným faktorem je početnost vozového parku. Zejména jeho stáří a z toho mnohdy vyplývající jeho technický stav.

Stabilní policejní radary, u nichž není nutná obsluha, fungují i v naší zemi. Rychlost není měřena pouze okamžitá, ale v některých úsecích i průměrná rychlost vozidla v měřeném úseku.

Tato zařízení jsou plně automatizována.

Z hlediska podílu na příčinách dopravních nehod je ale nejdůležitějším faktorem lidský činitel. Strohé policejní statistiky sice uvádějí příčiny dopravních nehod v kategoriích „nesprávný způsob jízdy“, „nedání přednosti v jízdě“, „překročení rychlosti“ apod. To jsou však modifikované právní kvalifikace jednání řidičů, kteří způsobili dopravní nehodu. Právě příčiny dopravních nehod jsou v selhání řidiče spočívající v nepozornosti, nesoustředěnosti na řízení, nedostatečné schopnosti ovládat řízené vozidlo, mnohdy i únavě, stresu a bohužel nezřídka i přehnané agresivitě.

Co by tento stav zlepšilo? Dobudování sítě silnic a dálnic včetně vybavenosti a služeb pro motoristy. Dostupnost bezpečných motorových vozidel z hlediska jejich technického vybavení. Největší důraz je však nutno položit na výchovu účastníků silničního provozu a to nejen směrem ke znalostem dopravních předpisů a jejich vhodné aplikaci v provozu na pozemních komunikacích, ale obecně k dodržování alespoň elementárních etických a mravních pravidel.

Chování v provozu na pozemních komunikacích odráží do určité míry i obecné chování jedince vůči druhým členům společnosti, jeho ochotu přizpůsobit se uznávaným pravidlům. Tady je nastíněn další problém, a to je kvalita a logika legislativní úpravy pravidel a podmínek provozu na pozemních komunikacích na straně jedné a jejich vynutitelnost na straně druhé.

V úvodu jsou popsány základní problémy. Podle mého názoru je největším problémem řidič a jeho schopnosti, odborné znalosti a dovednosti, jeho ochota přizpůsobit se dané dopravní situaci a nevyvolávat na úkor ostatních takové stavy, které mohou vést ke vzniku dopravní nehody. Pocit osobní svobody se bohužel mnoha řidičům nevejdou do kokpitu jejich vozů a vlastní svévolné jednání potom vnucují druhým. Přitom i oni sami jistě usedají za volant s tím vědomím, že jejich kolegové řidiči i ostatní účastníci provozu budou přiměřeně respektovat stanovená pravidla chování na pozemních komunikacích.

Jaký vliv má policie na dopravní situaci u nás? Její vliv se zvyšuje či snižuje úměrně k tomu, jak je její postavení ve společnosti vnímáno, jaké kompetence jsou policii svěřeny a jak důsledně jsou policejní povinnosti plněny. Musím konstatovat, že pokud bude dohled nad dodržováním pravidel provozu na pozemních komunikacích vyžadován veřejností pouze na policii, bez osobního přispění každého občana, současná situace se k lepšímu bude měnit velmi pomalu. Ve vyspělých demokraciích si občan nedá líbit omezování svého pohybu v rámci silničního provozu tak, jako je tomu u nás. Ale o tom někdy jindy.

Vrtulníky nad dálnicemi (kvůli řešení dopravních excesů), kromě zahájení a ukončení prázdninového provozu u nás nelétají z mnoha důvodů. Jako příklad je možno uvést, že dálniční policie má jinou koncepci výkonu policejní služby na dálnicích, než je tomu v zemích, kde vrtulníky nad dálnicemi pravidelně létají. Jako další argument je nutno připomenout ekonomickou náročnost takového systému služby s ohledem na omezený finanční rozpočet pro policejní činnosti a srovnání efektivity takové služby s jinými technologiemi, to se dotýká i často kritizované malé frekvence hlídek dopravní policie na dálničních tazích. Nabízí se v tomto ohledu řešení v souvislosti se zavedením „mýta“, kde by zapojení vrtulníků do policejní služby na dálnicích mohlo přinést vyšší komfort abonentům i užitek pro provozovatele „mýta“.

Všichni uživatelé dálnic v ČR si jistě všimli zvýšené hustoty provozu nákladních vozidel po vstupu České republiky do EU. Nepřípravenost dálniční sítě, nedostatek tzv. „Truck Parků“, systému „mýta“, metodicky z technického hlediska nedokonalé vysokorychlostní vážení nákladních vozidel a další, jistě nutné kontroly dodržování AETR a ADR i některá opatření směřující sice obecně ke zmírnění negativních dopadů provozu nákladních vozidel, však negativně dopadají na ostatní uživatele dálnice, což vede k mnoha kongescím (nepřujezdnosti), zejména frekventovaných úseků dálnic.

Dopravní nehody kamionů na páteřní dálnici D1 ovlivňují provoz na pozemních komunikacích i v relativně vzdálených lokalitách. O jejich negativním dopadu na provoz v hlavním městě Praze se přesvědčují jak Pražané, tak návštěvníci Prahy téměř každý den.

Policisté provádějí v rámci výkonu dopravní služby na dálnicích silniční kontroly spočívající mimo jiné i v měření rychlosti projíždějících vozidel. Bohužel při stavbě starších úseků dálnice se nepočítalo s prostory pro silniční kontroly. Proto se tyto činnosti často provádějí na místech

pro řidiče nelogických, i když z hlediska bezpečnosti kontrolovaných řidičů a posádek jejich vozidel i bezpečnosti kontrolních pracovníků, vyhovujících.

Stabilní policejní radary, u nichž není nutná obsluha, fungují i v naší zemi. Rychlost není měřena pouze okamžitá, ale v některých úsecích i průměrná rychlost vozidla v měřeném úseku. Tato zařízení jsou plně automatizována. Potom však nastává vcelku složitý proces vyřízení přestupku spojený s předvoláním vlastníka či provozovatele vozidla a případně dalších osob, kdy správní orgán musí zjistit konkrétního pachatele zadokumentovaného přestupku, takové jednání mu prokázat a rozhodnout o výši sankce, i když v současné době se začíná uplatňovat čím dál častěji tzv. „objektivní odpovědnost“ za jiný správní delikt provozovatele vozidla. Tato problematika je daleko širší a mohu se jí zabývat v některých dalších číslech.

Novelizovaný silniční zákon může do určité míry ovlivnit nepříznivou situaci. Více však záleží na připravenosti všech zainteresovaných složek, které by měly jeho dodržování bezpodmínečně vyžadovat a případné překročení hranic zákona nekompromisně postihovat. Za úvahu však stojí

i některá kontroverzní ustanovení novelizované normy, která jí na autoritě jistě nepřidají.

K zamyšlení nechávám smysluplnost dopravního značení na silnicích, které je v kompetenci příslušného regionální referátu či odboru dopravy. Policie má v tomto ohledu pouze hlas poradní, nikoli rozhodující.

O úrovni českých řidičů svědčí nejen statistiky dopravních nehod, projednaných přestupků a sumy uložených pokut, ale hlavně každodenní osobní konfrontace řidiče, či chodce s ostatními chodci a řidiči. Podle mého názoru jsou v Evropě horší řidiči, ale na druhou stranu se od té většiny lepších máme skoro všichni hodně co učit. V tomto ohledu se vracím k myšlence o osobní svobodě, se kterou mají v mnoha zemích řidiči daleko delší zkušenosti, a proto s ní možná i s větším rozmyslem nakládají.

Mgr. Václava Valentu, Ph.D.
dopravně - bezpečnostní expert

BEZPEČNOST V OTÁZKÁCH A ODPOVĚDÍCH

V pravidelné rubrice určené řešení problémů členských firem KPKB ČR a jejích členů v oblasti techniky, legislativy a norem, s nimiž se setkávají na hlídaných objektech (PZTS /EVS/, EPS, PAVA, ACS, CCTV, SHZ aj.), odpovídá na Vaše otázky Ivo Kolář, člen prezidia a Technické sekce KPKB ČR.

Otázka:

Naše agentura, která zajišťuje na určitém objektu fyzickou a technickou ostrahu, provozuje PCO a zajišťuje bezpečný chod areálu 24 hodin denně, byla majitelem objektu požádána o rozšíření naší smlouvy o následující službu: technické monitorování objektu v případě potřeby ze vzduchu pomocí bezpilotního prostředku – dronu. Naše otázka tedy zní: Jaké jsou možnosti provozování této služby?

Odpověď:

Přestože o využívání bezpilotních prostředků můžeme slyšet denně v tisku, reklamách i v televizi, není objektivní odpověď na Vaši otázku jednoduchá. Pokusím se Vám proto vysvětlit problematiku technického monitorování objektu za pomoci dronu trochu podrobněji.

Veřejnost vnímá možnost sledování objektů za pomoci dronu značně zjednodušeně. Leckdo se domnívá, že si v obchodě, třeba na www.alza.cz prostě zakoupí dron, v ceně od cca 25 tisíc korun s kamerou ve full HD a s přenosem obrazu na monitor třeba na 5 km, a může jít létat. Chce třeba natočit z ptáčích perspektiv na Staroměstském náměstí v Praze kamarádovu svatbu, aby měl jedinečnou a originální památku – a tak se v zájmu krásných rozhledů proletí s dronem až nad Vltavu a vrátí se zpět na Staroměstské náměstí, kde efektně přistane mezi svatebčany. Přijde mu, že v tom nemůže být žádný problém.

Ale ouha! V České republice, stejně jako v rámci Evropské unie, platí v tomto směru určité zákony, a pokud se nechceme dostat do opravdu velkých potíží, musíme je dodržovat. O tom nás však při koupi dronu zpravi-

dla nikdo neinformuje – prodejci jde hlavně o prodej, maximálně nás upozorní na dodržování zákonů obecně, ale ve skutečnosti ani nevíme jakých. Jenže pozor, i v tomto případě platí, že neznalost zákona neomlouvá! A zodpovědnost za užívání dronu na sebe nebere prodejce, nýbrž kupující.

Svým způsobem je to srovnatelné s koupí auta, kdy si u prodejce auto vybereme, zaplatíme a odjedeme s ním, přičemž prodejce nezajímá, zda máme řidičský průkaz, protože je to přece samozřejmé – i malé dítě ví, že automobil bez řidičského oprávnění a bez znalosti a dodržování dopravních předpisů prostě řídit nesmíme a že nás může kdykoli zkontrolovat a v případě pochybení sankcionovat Policie ČR či jiné složky s touto pravomocí.

Jak je to tedy v případě dronu? Koupíme a letíme? Je na to nějaká vyhláška? Může nás někdo zastavit, dát nám pokutu? A jak vysokou? Teoreticky ne, ale pozor: prakticky ano – na udání tak může učinit Úřad civilního letectví, který je vykonavatelem dodržování leteckých předpisů a zákonů, jež vydává legislativní odbor Ministerstva dopravy. A tato pokuta může být až do výše 5 milionů korun! Ale to my, pokud neznáme letecký zákon, nevíme. Podíváme se tedy trochu blíže, teoreticky i prakticky, na to, jak bychom mohli dron v rámci SBS legálně a bezproblémově provozovat. Zaměříme se přitom na tyto konkrétní aspekty:

- a) obchodní
- b) personální
- c) technický
- d) provozní
- e) legislativní

Aspekt obchodní

Prozkoumáme nejprve věc z hlediska obchodního (finančního) – tedy z pohledu samotné koupě dronu, náhradních akumulátorů a dalšího příslušenství, jež budeme potřebovat k začátkům učení létání. Je třeba vzít v úvahu, jak často bude dron ve vzduchu, a tím i jeho životnost a náklady

na pohonné akumulátory. Budeme-li počítat průměrně na jedno nabití dobu letu 20 minut, budeme nabíjet akumulátory během 24 hodin celkem cca 72krát. Při životnosti akumulátorů cca 500 cyklů nám vydrží přibližně sedm dní, při poklesu na 60 % maximálně pět dní. A jak se to promítne

práce, potom musíme zaregistrovat všechny piloty a stejně tak všechny drony, které budeme chtít provozovat. Seženeme však dostatečný počet pilotů? Podle platné legislativy musíme totiž létat na přímou viditelnost, pilot sleduje model a druhý, jeho pomocník, by měl vyhodnocovat obraz z dronu. Nelze řídit model a současně sledovat,

lovat, i když z pohledu ostatních kolegů si budou vlastně hrát. Zde bych doporučoval, aby adepti na piloty nepoužívali při výcviku létání plně vybavené drony s kamerami, neboť při nešetrně vykonávaném přistání se obvykle poškodí jak kamera, tak její

držák. Teprve když získají určité návyky (musí se například naučit, že v případě letu v protisměru musí dron vykonávat obrácené pohyby, takže když potřebujeme, aby letěl doprava, řídíme model ovládacím kniplem vlevo), nároky se zvyšují.

A pozor – v případě kolize zajišťují piloti i drobné opravy. A chceme-li být vždy letu schopní, musíme mít vše zálohované. Pokud jeden stroj poškodíme (třeba při přistání), budeme mít v záloze druhý, letuschopný. Tím však náklady vzrostou na dvojnásobek.

Aspekt technický

V první řadě se musíme rozhodnout, jak velký dron budeme potřebovat, kolik pohonných motorů, kamer s přenosem obrazu... Musíme si v první řadě uvědomit, že dron, který má pouze čtyři vrtule, při se při poruše jednoho motoru přes sebedokonejší řídicí elektroniku okamžitě zřítí k zemi. Bezpečnost při poruše motoru zajistí pouze drony s šesti a více motory anebo se zdvojenou či v budoucnu (příští rok) ztrojenou řídicí jednotkou GPS a dalších systémů. V poslední době se začínají používat mikrovlonné senzory, které vlastně vidí jak před dron, tak okolo dronu na vzdálenost až 10 a více metrů, a tak zajišťují, že dron nemůže narazit. Vlastně se ve vzduchu zastaví a neletí dál. Tyto systémy se neuvěřitelnou rychlostí zdokonalují a ve spolupráci s předem nastavenou trasou pomocí souřadnic GPS by vlastně už mohly létat samy. Ale to zatím legislativa nedovoluje. Je to stejné jako s auty bez řidiče – také jsou v začátcích a teprve se pro ně připravuje legislativa. Za těchto podmínek ovšem začínáme být na cenách 50 až 200 tisíc za jeden dron. Současně s tím stoupají náklady na náhradní díly, provoz a další – musíme si taky rozmyslet, jaký dron si pořídíme a z hlediska dostupnosti náhradních dílů a případného servisu. Také si nepořídíme automobil, který nebude mít 100% pokrytí servisem a náhradními díly.

Aspekt provozní

Pokud budeme mít v připraveném provozu jeden dron, bude muset mít nabitě jak pohonné akumulátory, tak akumulátory do ovládacího vysílače, popřípadě do kamery. Musí být schopen okamžitého vzletu. Jenže pozor, neustále nabitě akumulátory se ničí –

pokud se nabíjí a nelétá se, musejí se skladovat na hodnotu 60 % kapacity. Potom ale nemůžeme mít dron v pohotovostním stavu. Není to, jako když si jdeme prostě zalétat – na modelářském letišti si nabijeme akumulátory, je hezké počasí, létáme, vybijeme akumulátory a jdeme domů. A kde budeme mít dron „zaparkovaný“, aby mohl třeba v případě poplachu okamžitě vzlétnout? A máme další problém – budeme pro něj mít heliport? Budeme tam mít připravené nabíječe, akumulátory a teplotu okolo 20 stupňů? A co provozní náklady, kam se nám vyšplhají? Začíná se nám z toho motat hlava, nicméně je tu ještě jeden problém, který si musíme ujasnit – co nám povoluje legislativa?

Aspekt legislativní

Tento aspekt je zřejmě nejdůležitější – jaká se na létání vztahuje legislativa, co v tomto směru umožňují platné zákony České republiky? Co si vlastně můžeme, a co si nemůžeme dovolit při provozování dronů v rámci zákona? Vzhledem k tomu, kolik otázek tento aspekt vzbuzuje a jak je důležitý, budeme mu v příštím čísle věnovat celou samostatnou kapitolu.

Já se každopádně těším na Vaše další dotazy, a to nejen k tomuto aktuálnímu tématu.

Ivo Kolář

kontakt: 777 794 170
ikolar@euroalarm.cz

do ceny pohonného akumulátoru? Má-li např. Phantom 4 hodnotu 5.400 Kč, dostaneme se při měsíčním provozu 24 hodin denně na částku 32.400 Kč a jsme při pořizování pohonných akumulátorů téměř na ceně malého dronu. Rozhodneme se tedy, že budeme létat méně, nebudeme létat v noci a jen v případě poplachu nebo naléhavé potřeby, tzn. rozumně.

Aspekt personální

Když dron zakoupíme, musíme sehnat technika (pilota), který s ním bude létat, a řešíme další problém, a sice personální. Budeme-li létat 24 hodin denně, i o sobotách a nedělích, budeme ve službě potřebovat minimálně čtyři piloty. Máme možnost poslat do kurzu pro piloty dronů nějaké naše zaměstnance? Nemáme. Takové kurzy zatím nejsou běžné, objevují se sice první vlašťovky, ale vzhledem k tomu, že pro tuto činnost (SBS) zatím neexistuje patřičná legislativa, nemůže si udělat platné papíry na dron kdokoli. Pokud se přihlásíme na Úřadu civilního letectví k registraci dronu a pilota, abychom obdrželi značku OK, která nás bude opravňovat provádět letecké

co se děje na zemi – to je proti předpisům Úřadu civilního letectví. Navíc pro drony platí, stejně jako pro balony, přísný zákaz létání v noci – musejí přistát do západu slunce, takže létat 24 hodin denně vlastně ani nemohou. Například 24. prosince vychází slunce v 7:57, teprve poté můžeme vzlétnout, a přistát musíme do 16:02, kdy slunce zapadá. Pokud to porušíme, mohou následovat vysoké pokuty. Naopak v létě budeme moci létat déle. A kdo tedy bude létat? Potřebujeme alespoň čtyři kvalifikované síly plus pomocný technický personál. Musíme si přitom uvědomit, že bude potřeba létat jak v létě, kdy bude svítit slunce a bude až 40 °C, ale i v zimě při -10 °C, kdy bude foukat vítr a hustě chumelit – v tom případě musíme počítat i s tím, že pohonné akumulátory sniží kapacitu, a tím i dobu letu třeba až na 50 %. A objevuje se další problém – kde seženeme kvalifikované síly a jaké budou jejich mzdové náklady? Určitě vyšší než na službu na vrátnici. Vždyť kromě létání musí zajistit i částečnou technickou podporu – servis, údržbu dronů, péči o akumulátory. A v případě, že nebudou létat pouze na poplach, budou se muset v létání zdokona-

Za ideálních podmínek a na otevřeném modelářském letišti zvládnou létání s drony i děti – vypadá to opravdu velmi jednoduše. Problém však může nastat při létání v zastavěném prostoru, za větru apod.

Zde vidíme při zalétání větší dron (bez kamery), řady 960 (rozpětí ramen bez vrtulí, které jsou o průměru 500 mm). Jedná se o dron, který při plné výbavě s kamerou a přenosem obrazu přesahuje hodnotu 150 tisíc Kč. Při použití akumulátorů o síle 10 tisíc mAh se může celková cena vyšplhat až na 400 US za jednu sadu.

OCHRANA ZBOŽÍ PŘI PŘÍJMU A EXPEDICI

V celé ČR se denně expeduje množství zboží, a to jak v dodávkách, nákladních vozech, tak přepravováním po železnici či kurýrní službou. Společným zájmem

zainteresovaných osob je doručení zboží z bodu A do bodu B v co nejkratším čase a minimalizování rizika jeho poškození či krádeže. Zvláštní kategorii předsta-

vuji samozřejmě léčiva a jiné speciální zásilky, které se řídí specifickým režimem zásobování.

bezpečnostní páska se zabezpečením zásilky

bezpečnostní páska na přepravním obalu

zásilka připravená pro expedici ze skladu

vizuální kontrola

poškození bezpečnostní pásky

poškození bezpečnostní pásky

V tomto článku se pokusím ozřejmit aspoň něco málo z problematiky ochrany zboží při příjmu a expedici skladových zásob a následného transportu zboží ze skladů k odběratelům a zákazníkům.

Zboží, které je dovezeno do velkoskladu, je nejčastěji přepravováno v kontejnerech prostřednictvím kamionové či nákladní dopravy, s možností jeho příjmu na rampě skladu (viz foto 1). Tento prostor je pro sklad/ostrahu prvním místem, kde dochází ke kontrole neporušenosti plomby nebo ochranné plachty, pantů (závěsů dveří), spodní části návěsů apod. (viz foto 2). Osoby pracující v ostraze se v praxi jistě nejednou setkaly s tím, že dodávka měla upravené závěsy dveří tak, že se zboží dalo i přes zabezpečení dveří z uzavřeného vozu odcizit. Poměrně častým případem bývá rozpojení bezpečnostního lanka k pečeti, které je nastaveno na trubičku z průhledného plastu – nenechávají řidič tak může do přepravované zásilky lehce dostat a následně lanko zastrčit bez poškození pečeti zpět.

Ve skladech je již standardem, že příjem zboží je focen, monitorován na CCTV a evidován do elektronické čtečky. V rámci příjmu zboží se provádí i vizuální kontrola neporušení obalů, bezpečnostní pásky (hologramu) nebo jiného ochranného prvku (viz foto 3). V některých případech je stále ještě používána papírová verze příjmu zboží s následným potvrzením a razítkem ze strany skladu.

nepoškozená bezpečnostní páska

Po zvládnutí přijímacích úkonů začíná druhá kontrola ze strany skladu – identifikace zboží, kontroluje se jeho počet/množství, případné uložení zboží pro expedici, zásobu nebo rovnou k použití (obalové materiály, čisticí prostředky aj.). Po dokončení této kontroly se zboží ukládá na skladové lokace a dražší sortiment do uzavřených uzamčených prostorů s monitorováním (např. na CCTV, elektronickým sledováním pohybu osob, zboží apod.).

Pro expedici zboží má každý sklad svůj osvědčený postup. Většinou se jedná o vyřízení elektronické objednávky ze strany zákazníka přes e-shop, prodejnu nebo e-mail. Může se jednat i o objemné objednávky zboží pro skladové zásoby poboček a výdejních míst. V systému se zahájí kroky pro přípravu expedice. Záleží jen na velikosti skladu a funkčnosti systému, za jak dlouho se dostane zboží do přípravné lokace k dalšímu zkompletování zásilky. Dle druhu zboží a výdeje se může jednat o minuty, ale i hodiny.

Velké sklady, jež expedují širší sortiment zboží, používají pro jeho následný odvoz dopravcem/přepravcem přepravní boxy, klece, krabice a obalové materiály, které zboží chrání a usnadňují následnou manipulaci s ním u koncového odběratele (viz foto 4).

V závislosti na druhu zboží je prováděna bezpečnostní procedura,

zapečetěný přepravní box připraven k expedici

pečetění přepravního boxu

a to například zapečetění boxů se zbožím plombou, uzavření klece se zbožím strečovou fólií a přelepení bezpečnostní páskou nebo úplné překrytí zboží obalovým materiálem s evidenčním štítkem a s označením „přepravní obal“. Vše je pod elektronickou kontrolou a obsah každého uzavřeného transportního boxu, klece či krabice lze v PC a expedičním systému snadno dohledat. Na snímku ze skladové manipulace jsou vidět některé možnosti zabezpečení palet se zbožím nebo již neoprávněné otevření krabice se zbožím.

Následuje vlastní přeprava – dohledávání adresáta, určení trasy, lokalizace případného poškození /odcizení zboží, jež se pak řeší náhradou škody podle pojistné smlouvy. V případě opakovaných problémů se používá sledování zásilky a trasy vozu na GPS lokátorech instalovaných ve voze nebo přímo v zásilce. Takto monitorovaná zásilka je pak vyhodnocována ze strany kontroly a následně se postupuje dle nařízení společnosti nebo trestního zákoníku.

Různé společnosti zabezpečují své zásilky různě – dle svého vnitřního, či centrálního nařízení. Finanční investice do spolehlivých zabezpečovacích systémů nejsou zrovna malé, ale nutno říct, že investovat do řádného zabezpečení nejen skladů, ale i expedice zboží se rozhodně vyplatí.

Jiří Nekovář
bezpečnostní manažer Auto Kelly, a.s.

2. ČÁST

SOUŽITÍ ZVÍŘAT A LIDÍ VE MĚSTĚ

Zatímco v minulém čísle jsme se, milí čtenáři, věnovali problematice odchyty a transportu zvířat ve městech a jejich distanční imobilizaci injekčně podávanými preparáty, v této druhé části se zaměříme na čipování a evidenci psů (zvířat) v obcích a na monitoring zvířat, chráněných předmětů nebo osob.

Především se s Vámi chceme v tomto čísle podělit o zkušenosti z oblasti odchytové a imobilizační veterinární techniky používané policií hl. m. Prahy, přičemž nelze nepřipomenout, že pro zajištění pořádku k v jednotlivých regionech, při zachování pravidel humánního přístupu ke zvířatům, spolupracujeme úzce s obecními a městskými úřady i veterinárními lékaři. Úvodem nám však dovolte vysvětlit některých pojmů:

Čipování = označení elektronickým čipem.

Evidence = vedení evidence na výpočetní technice při použití RFID snímačů (čteček) mikročipů a přenosu dat do PC.

RFID = radiofrekvenční identifikace využívající laděných elektromagnetických vln vysílaných čtečkou a odražených transpondérem.

Transpondér = mikročip a další elektronika určená k označení chráněného předmětu a přenosu informace, která v sobě nese garantovaný unikátní, neměnný kód čitelný čtečkou vyhovující standardům ISO. Transpondér je pevně spojený s chráněným předmětem, zvířetem či monitorovaným objektem, nebo jej vlastní fyzická osoba. Transpondéry mají různé tvary a velikosti pro individuální využití.

Veterinární mikročip pro označení zvířete má velikost a tvar delšího zrnka rýže (cca 2x11mm nebo verze MINI 1,4 x7,5 mm) a je dodáván ve sterilním balení v aplikační jehle nebo v jednorázovém aplikátoru. Důležitá je kvalita jehel, resp. aplikátorů, aby byl vpich rychlý a nezpůsobil označovanému zvířeti potíže. Garance čitelnosti kódu po celou dobu života zvířete a fungující evidence ve firemní databázi je nezbytná. Vně balení jsou umístěny samolepicí etikety pro další evidenci nebo strojové zpracování, např. čtečkou čárového kódu.

Mikročipy pro označování věcí nebo monitorovacích bodů mají pevnou konstrukci a možnost mechanického připevnění, případně spojení lepením, svarem apod.

Mikročip pro osoby, který je určen např. pro evidenci vstupu nebo identifikaci oprávněné osoby, má tvar a velikost kreditní karty a lze jej libovolně potisknout nebo laminovat.

Veterinární aplikace

V hl. m. Praze se čipování psů a vedení evidence pomocí těchto čipů využívá od roku 2000. V Českých Budějovicích například již od roku 1996. Označení mikročipem (vpich) provede veterinář, občan pak vyplní formulář, do kterého veterinární ordinace vlepí kód čipu pomocí opticky i strojově čitelné etikety a potvrdí formulář. Tento formulář předá občan na Odbor správních agend Magistrátu (v jiných obcích: OŽP, odd. evidence psů apod.), kde jsou data propojena s evidencí obyvatel. Při odchycení psa se nejprve vyhledává majitel v evidenci pomocí přečtení kódu čtečkou a odesláním do obecní evidence. Potom se vyhledává v Centrální evidenci ČR, případně i v nadnárodních evidencích. Cílem je vrátit zvíře evidovanému majiteli nejlépe ještě před umístěním do útulku nebo alespoň zkrátit jeho pobyt v tomto zařízení. Velmi dobré je mít alespoň 60–70 % očištěných zvířat v obci. Současný stav v Praze je 30–40 %. Nabízíme rovněž vedení vaší evidence na serveru www.identifikace.cz. Veškeré další informace a komplexní nabídku prostředků a služeb k výše uvedené problematice Vám, milí čtenáři, nabízíme na našich internetových stránkách www.mikrocipy.cz.

Monitoring

Jedná se o velmi variabilní systém díky různým typům transpondérů, velkých a technicky vhodných pro konkrétní podmínky, přizpůsobených snímačům čipů. Čtečky dodáváme přenosné od kapesních velikostí po profesionální zařízení v kufříku, po různé tvary a velikosti stacionárních antén, které jsou kabelem propojeny se čtecím zařízením. Zde opět existuje výběr možných způsobů přenosu pořízených dat do výpočetní techniky. Běžné je propojení kabelem, ale dodáváme i systémy ukládání dat na přenosná paměťová zařízení nebo přenos dat přes další moduly – bluetooth nebo GSM. Této problematice je věnována samostatná záložka na našich internetových stránkách.

Monitoring zvířat, chráněných předmětů nebo osob

V profilu, kde dochází k pohybu sledovaných subjektů, je umístěna čtecí anténa. Tvar je buď deskový, kde je vyžadován aktivní přístup sledovaného objektu, např. osoby (příložený RFID karty), nebo je rámový, kde je předpoklad, že označené věci procházejí rámem antény, která čte všechny čipy uvnitř rámu. Čtecí vzdálenost u deskové antény se pohybuje od 30 do 90 cm v závislosti na velikosti a kvalitě sledovaného transpondéru.

Velikost rámové antény je omezena rozměry rámu běžných vnitřních jednokřídlých dveří. Tento systém je možno využít i za pomoci ruční čtečky, kdy např. pracovník příjmu a výdeje pracovních pomůcek identifikuje chráněný předmět, a nemůže tak dojít k záměně za jiný, méně hodnotný.

Dodáváme i transpondéry umístitelné do pečeti. Je tedy možno elektronicky dokázat, kdo a kdy pečetění provedl nebo kontroloval a záznamy o tomto ukládat nebo přenášet elektronickou cestou. Příklady použití: označení městských laviček, služebních bicyklů, zaměstnaneckých mobilních telefonů, označení a evidence v půjčovně lodí, označení slunečních kolektorů nebo solárních panelů atd.

Monitoring strážní služby (WATCHMAN)

Princip je stejný jako v předchozích případech. Průchozí body a chráněné předměty jsou označeny vhodnými transpondéry. Pracovník strážní služby je vybaven svojí identifikační kartou s RFID čipem a přenosnou čtečkou mikročipů, která umožňuje záznam přečtených kódů čipů (vlození pojmenování těchto kódů), včetně data a přesného času. Pracovník prochází po určené trase a v označených bodech nejprve identifikuje svoji kartu a potom transpondér v chráněném předmětu, resp. v průchozím bodě. Po návratu na stanoviště nebo později může být čtečka připojena k výpočetní technice a obsah její paměti zde uložen. Přístupová práva k této operaci je možno určovat podle potřeby, resp. vnitřního řádu strážní služby. Čtečka si údaje pamatuje i po vyjmutí bateriového zdroje. Tímto způsobem prokazuje strážní služba nad vší pochybnost přítomnost pracovníka na označeném bodě nebo neporušenost chráněného předmětu v čase čtení kódu.

Ing. Alex Cakl

ředitel firmy Animal ID s.r.o. – Maria Vet

www.abasco.cz

Hledáme, právě Vás

služební výstroj

flexibilita
plánování směn

práce na HPP
i dohodu

nástup možný
ihned

- kustod
- bezpečnostní pracovník
- strážný a strážný psovod
- vedoucí objektu / patra
- člen zásahové skupiny
- člen operačního střediska
- recepční/vrátný

800 108 111

e-mail: prace@abasco.cz

Kontaktujte
náborové oddělení

20 DVACET LET PREVENCE KRIMINALITY V ČR

Ve dnech 3.–4. listopadu 2016 proběhla v Praze mezinárodní vědecká konference k výročí „20 let prevence kriminality v ČR“. Ve spolupráci s VPŠ a SPŠ MV Praha a pod záštitou ministra vnitra Milana Chovance ji uspořádal odbor bezpečnostní politiky a prevence kriminality Ministerstva vnitra ČR.

Cílem projektů a aktivit situační prevence je znesnadnění spáchání trestného činu, pro pachatele zvýšení rizika jeho dopadení a potrestání a minimalizace zisku z trestné činnosti.

V rámci konferenčních dnů byla projednávána témata zabývající se vznikem a vývojem prevence kriminality. Došlo rovněž na předávání pozitivních příkladů z reálné praxe, a to například v oblastech ochrany místních záležitostí veřejného pořádku, komplexního součinnostního programu a systému včasné intervence.

Vlastní přednáškové bloky byly rozděleny do sekcí:

- Policejní prevence
- Prevence kriminality na místní úrovni
- Terciární prevence kriminality
- Prevence kriminality a neziskový sektor
- Prevence v systému vzdělávání

Speciálním bodem prvního dne konference bylo slavnostní vyhlášení ceny prevence kriminality MV ČR „Nejlepší preventivní projekt na místní úrovni“ 2016 (poznámka: cílem této soutěže je ocenit nejlepší preventivní projekty a jejich realizátory za určité období a podpořit tak výměnu zkušeností a dobré praxe). Tématem letošního ročníku, který završil období předchozí Strategie prevence kriminality v České republice na léta 2012 až 2015, bylo „Bezpečné město – naše společná věc“.

Z dvaceti přihlášených projektů se na pomyslné stupně vítězů dostaly:

- Městská policie Ostrava / město Ostrava s projektem „Bezpečnější Ostrava“ (3. místo)
- Městská policie Kolín / město Kolín s projektem „Bezpečný Kolín“ (2. místo)
- Městská policie Brno / město Brno s projektem „Bezpečné bydlení“ (1. místo)

Nejen vítězné projekty, ale i některá témata z jednotlivých přednáškových sekcí Vám, milí čtenáři, představíme v následujícím roce podrobněji na stránkách tohoto časopisu. Primárně se zaměříme na oblast tzv. situační prevence.

Základní pojmy z oblasti prevence kriminality ve spojitosti s technickým zabezpečením

Situační prevence – staví na zkušenosti, že určité druhy kriminality se objevují v určité době, na určitých místech a za určitých okolností. Prostřednictvím opatření organizační, režimové, fyzické a technické povahy jde o snahu situační kriminogenní podmínky minimalizovat.

Cílem projektů a aktivit situační prevence je znesnadnění spáchání trestného činu, pro pachatele zvýšení rizika jeho dopadení a potrestání a minimalizace zisku z trestné činnosti. Subjekty situační prevence jsou Ministerstvo vnitra ČR (poskytuje dotace na projekty z oblasti situační prevence a projednává technické normy zasahující do oblasti ochrany majetku a osob), Policie ČR (doporučuje a realizuje konkrétní opatření situační prevence), obecní policie, samosprávy krajů, měst a obcí (konkrétně realizují program prevence kriminality na místní úrovni), asociace sdružující společnosti podnikající v oblasti ochrany majetku a osob, soukromé bezpečnostní služby, pojišťovací subjekty, architekti a stavbaři.

V letech 2012 až 2015 probíhal společný preventivní projekt Poradního sboru pro situační prevenci kriminality ministra vnitra (dále jen Poradní sbor) „Bezpečná lokalita“ a „Bezpečná země“.

Bezpečná lokalita – projekt zaměřený zejména na prevenci majetkové kriminality. Obsahem celého programu je integrace bezpečnostních standardů do projektování nových budov a při revitalizaci stávajících obytných lokalit. Naplňování programu obecně zvyšuje bezpečí, zlepšuje mezilidské vztahy a pozitivně přispívá ke spolupráci mezi veřejností, policií, samosprávou a vlastníky bytových domů.

Bezpečná země – projekt, jehož cílem je vyzdvihnout a podpořit mechanické zábranné systémy, zlepšit informovanost občanů, podpořit řemeslnou činnost. K obsahu projektu patří zejména snaha vysvětlit a ukázat veřejnosti, jak správně a účinně zabezpečit svůj byt, dům, majetek. Vysvětlit a ukázat, jak rozpoznat skutečné prvky tvorby bezpečnosti a jejich správné kombinace v reálném životě, propojit teoretickou část výkladu prevence kriminality s praktickými zkušenostmi.

Druhy projektů prevence kriminality (dle strategií prevence kriminality v České republice pro léta 2012 až 2015):

Investiční – jsou zaměřeny zejména na zřízení, rozšiřování a modernizaci stávajících kamerových systémů (MKDS), na budování speciálních výslechových místností pro oběti trestné činnosti a obnovu sportovních hřišť a plácků; v letech 2012 až 2015 bylo podpořeno celkem 173 projektů na vybudování, rozšíření a modernizaci MKDS v celkové výši 60 262 000 Kč, od roku 1996 je to už celkem 838 projektů MKDS v celkové výši 578 967 000 Kč.

Neinvestiční – směřují nejvíce na financování projektů Asistent prevence kriminality (dále jen APK), Domovník-preventista, komunitní práce s dětmi a mládeží v péči OSPOD (táborové pobyty, klubová a sportovní činnost); velmi časté jsou realizace informačních a vzdělávacích projektů, které pokrývají oblasti od pomoci obětem trestné činnosti až po vzdělávání strážníků obecních policií.

V letech 2012 až 2015 probíhal společný preventivní projekt Poradního sboru pro situační prevenci kriminality ministra vnitra „Bezpečná lokalita“ a „Bezpečná země“.

Text a foto Michal Randa
redakce TZB-info
zdroj: www.tzb-info.cz

POĎAKOVENIE ZA POZVANIE

V prvom rade ďakujem v mene svojom a aj v mene Slovenskej Komory Súkromnej Bezpečnosti (SKSB) za pozvanie na Vašu členskú schôdzu KPKB ČR, ktorej som sa s potešením zúčastnil.

Vznik zákona v 90. rokoch na Slovensku bol viac menej potrebný, vznikol v záujme štátu aj v záujme vtedajších prevádzkovateľov živností v oblasti bezpečnosti.

Veľké poďakovanie patrí tajomníčke Bc. Kateřine Poludovej, s ktorou sa opakovane stretávame na rôznych športových a spoločenských podujatiach poriadaných obidvomi komorami. Naposledy to bolo 30. septembra 2016 na 6. ročníku medzinárodnej streleckej súťaži BEST SHOT 2016 na strelnici Viliama Fraňa v Nitre, ktorej sa zúčastnili aj zástupcovia KPKB ČR.

Som nesmierne rád a vďačný kolegom z redakcie KPKB, ktorý priebeh a výsledky streleckej súťaže zverejnili v časopise BEZPEČNOST s profesionály.

Slovenská komora súkromnej bezpečnosti v roku 2016 oslávila 20. výročie svojho vzniku a existencie na Slovensku ako jediné profesné združenie súkromného bezpečnostného priemyslu. Z poverenia predsedníctva SKSB som odovzdal plaketu k 20. výročiu vzniku SKSB prezidentovi KPKB ČR pánovi Bc. Miroslavovi Kovaříkovi s priáním všetkého dobrého, veľa úspechov v práci komori, úspešnej spolupráce aj s ostatnými subjektami podnikajúcimi na úseku súkromnej bezpečnosti a pochopenia štátnej moci pri zapracovaní požiadaviek KPKB pri tvorbe nového zákona pre túto oblasť podnikania.

Ďakujem za možnosť vystúpiť na Vašej členskej schôdzi, kde som mohol osobne odprezentovať projekt BEST SHOT 2016, ktorý so svojim tímom spolupracovníkov usporiadávame od roku 2011 a ktorý sa koná pod záštitou SKSB. Základným zmyslom projektu je spoločenské stretnutie rovnako alebo podobne profesne zameraným ľudí, tzn. z oblasti bezpečnosti, ktorí si zároveň zmerajú svoje strelecké zručnosti. Projekt má aj medzinárodnú ambíciu, a že sa nám to celkom darí, svedčí aj doterajšia účasť partnerov z medzinárodného klubu ESBOD, Českej republiky, Poľska, Ukrajiny a Maďarska.

Tak ako som vnímal vystúpenia jednotlivých diskutujúcich, v hrubých obrysoch sa stretávame s podobnými alebo rovnakými výzvami. Možno len s tým rozdielom, že podnikanie v oblasti bezpečnosti na Slovensku už od roku 1997 upravuje zákon, ktorý bol do dnešného dňa niekoľkokrát novelizovaný, jeho aktuálne znenie je zakotvené v Zákone č. 473/2005 Z.z., v platnom znení.

Vznik zákona v 90. rokoch na Slovensku bol viac menej potrebný, vznikol v záujme štátu aj v záujme vtedajších prevádzkovateľov živností v oblasti bezpečnosti. Pri neexistencii zákonných kritérií si živnostníci alebo aj obchodné spoločnosti vysvetľovali podnikanie po svojom, hranice všeobecnej slušnosti a morálky boli hrubo prekračované a porušované. Všeobecné povedomie o SBS-kách bolo tak pokrivené, že byť v tej dobe SBS-károm a priznávať sa k tomu automaticky znamenalo že som „výpalník“.

Majiteľom a prevádzkovateľom SBS som už od roku 1996, prežili sme rôzne aj turbulentné obdobia jednak vo firme, ale aj na Slovensku, ale stále mám pocit, ktorý hraničí s istotou, že zákon nám síce stanovil práva a povinnosti, teda všeobecné pravidlá, ale nevyrieši za nás bežné denné situácie, tie musíme zvládať operatívne, ale podľa zákona. Podľa môjho názoru by zákon mal byť len pomocným vodiacim

A ÚČASŤ NA SCHÔDZI KOMORY PODNIKU KOMERČNÍ BEZPEČNOSTI ČR, Z.S. KONANEJ 26. OKTÓBRA 2016 V HOTELI AKADEMIE NAHÁČ.

cim článkom, v prvom rade by nás mala viesť slušnosť a morálka.

Slovenská republika má zákon, ale členovia SBSB sú toho názoru, že potrebujeme prijať nový zákon s novou koncepciou a nielen novelizovať starý. Tým, že svet a ľudia v ňom, je živý organizmus, ktorý sa neustále vyvíja, mení, tým sa menia aj naše potreby. Zákonodárne procesy však nie sú schopné flexibilne reagovať na meniace sa podmienky podnikania, dovoľm si tvrdiť, že nielen v oblasti bezpečnosti, dostávame sa do neustálych konfrontácií.

Poviem svoj názor, aj napriek všetkému som vďačný, že na Slovensku zákon o súkromnej bezpečnosti existuje. Samotný zákon a jeho následné novely mali za úlohu tzv. „vyčistiť“ sektor bezpečnosti o „tzv. SBS-ky“, ktoré vytvárali negatívny obraz a pochopiteľnú nedôveru verejnosti a takéto nechcené „dedičstvo“ sa dá prekonať len slušnosťou a morálkou.

Starostlivosť o bezpečnosť štátu a jeho občanov je prioritou Ministerstva vnútra SR a jeho výkonných zložiek. Na trhu však existujeme aj my, teda súkromné subjekty zaoberajúce sa bezpečnosťou osôb a majetku. Tu z môjho pohľadu nastáva konflikt, resp. nerovnováha. Orgány štátnej polície a mestských a obecných polícií riešia bezpečnosť aj súkromného sektora, majú nepomerne viac práv a kompetencií, ako súkromné subjekty podnikajúce v bezpečnostnom priemysle. Dovoľm si tvrdiť, že stále „ťaháme za kratší koniec“, objektívne sa nedokážeme presadiť a konkurovať tak, ako sa v zdravom konkurenčnom prostredí sluší a patrí. Má to samozrejme dopad na finančné príjmy, mzdy zamestnancov v SBS, skvalitňovanie ľudských zdrojov a technického zabezpečenia.

Pri práci sa stretávam so zástupcami Úradu SBS a ďalšími pracovníkmi MV SR, ktorých náplňou práce je návrh zákona a kontrola jeho dodržiavania zákona. Vnímam pozitívny posun vo vnímaní a chápaní našich požiadaviek, problémov a potrieb pri výkone

podnikania. Akákoľvek zmena súčasného stavu sa môže z našej strany dosiahnuť len neustálou komunikáciou so štátnymi orgánmi.

Verím, že si kolegovia z ČR a zástupcovia štátnej moci pri tvorbe nového zákona na úseku súkromnej bezpečnosti v ČR preberú všetky pozitíva z už existujúcich zákonov okolitých štátov, príjmu nový moderný zákon, ktorý odzrkadľuje požiadavky doby, potreby občanov a prevádzkovateľov súkromnej bezpečnosti.

Ešte raz ďakujem kolegom z KPKB za príjemne strávený deň v plodnej diskusii, priateľskej atmosfére a verím v ďalšiu spoluprácu a výmenu skúseností prospešnú obidvom stranám.

JANIS Štefan,
viceprezident SKSB
majiteľ a konateľ RAVI s.r.o.

TRENDY V BEZPEČNOSTNÝCH SLUŽBÁCH

Na Slovensku v súčasnosti pôsobí približne 3 600 subjektov zaoberajúcich sa poskytovaním služieb v oblasti súkromnej bezpečnosti. Len 60 z nich sú členovia vašej komory. Nie je to primálo?

Iste, máme snahu, aby ich bolo viac. Podstatnejšie ako počet členských firiem je však to, že našimi členmi sú „silní hráči“, čo dokladuje, aký počet zamestnancov zastupujú. Z približne 23-tisíc ľudí, ktorí v sektore súkromnej bezpečnosti pracujú, je v našej komore zastúpená tretina.

Účasť v komore, na rozdiel napríklad od advokátov či lekárov, nie je povinná. Nechceli by ste, aby sa zmenila na povinnú?

Nie je to našim cieľom. No chceli by sme, aby komora bola zakotvená v zákone. Ak by sa tak stalo, malo by to určité výhody pre celý sektor, ale najmä pre klientov a zákazníkov. Komora by vedela poskytnúť napr. potenciálnemu zákazníkovi referencie o konkrétnej firme. V súčasnosti udeľujú licencie krajské riaditeľstvá Policajného zboru (PZ). Kontroly, ktoré však on vykonáva, iba overujú formálne dodržiavanie zákona. O kvalite poskytovaných služieb sa klient nemá šancu dozvedieť. A ešte

Zdroj: SKSB

IMRICH VAVÁČEK

Po absolvovaní Vysokej školy technickej HF Košice pracoval v rôznych funkciách na Ministerstve vnútra SR ako zástupca prezidenta v Policajnom zbore SR, veliteľ Mestského veliteľstva PZ Bratislava, 1. zástupca riaditeľa na Úrade zahraničných informácií FMV Praha, zástupca prezidenta Prezídia PZ SR, 1. zástupca prezidenta a riaditeľ Kriminálnej polície SR, poradca ministra na Ministerstve pre privatizáciu SR. Od r. 1997 riaditeľ a konateľ Secar, s.r.o., najväčší prevádzkovateľ vyhľadávacích systémov na Slovensku. Od r. 2005 člen prezídia Autoklub SR, od r. 2008 je prezident SKSB. Je ženatý, má jedného syna.

Komora v pozícii ako občianske združenie je väčšinou v úlohe upozorňovateľa. Riešenie viacerých problémov sa však podarilo posunúť správnym smerom, jedným z posledných vjazd do historickej časti Starého mesta v Bratislave. Bezpečnosť tu zabezpečuje aj Policajný zbor, aj Mestská polícia, ktorí majú vjazd zadarmo. SBS však mali platiť poplatok a dosť vysoký. Ako každý bežný občan. Hoci sa nám nepodarilo poplatok pre SBS zrušiť úplne, aspoň ho znížili na únosnejšiu mieru.

Právomoci polície a SBS sú však neporovnateľné.

Príslušníci SBS, najmä strážnej služby, sú, dalo by sa povedať, vojaci v prvej línii. Ich prítomnosť má však v prvom rade preventívnu úlohu, nie represívnu. SBS pracovník nemá ani oveľa viac oprávnení ako bežný človek. Môže zasiahnuť len v prípadoch nutnej obrany a krajnej núdze v záujme ochrany majetku, zdravia, života chránených osôb. Zásah musí byť odôvodnený, nestačí subjektívny pocit pracovníka SBS, musí mať minimálne dôvodné podozrenie, že priamo hrozí útok na tento chránený záujem. Je pritom oprávnený použiť bezpečnostné prostriedky ako putá či obušok. Konanie SBS - kára musí byť vždy v medziach nutnej obrany či krajnej núdze. Ak osoba uteká, nemôže na ňu napríklad strieľať. Môže pritom zadržat a predviesť na strážne stanovisko len osobu, ktorá sa odmieta alebo nemôže legitímovať a súčasne bola pristihnutá pri páchaní priestupku alebo bezprostredne po jeho spáchaní. Alebo ak bola pristihnutá pri neoprávnenom vstupe do chráneného objektu. Takéto obmedzenie osobnej slobody však môže trvať len do príchodu polície. Obmedzení je, samozrejme, oveľa viac. Štátna či mestská polícia však nemôže byť v firmách ochranu potrebnú.

Súčasťou bezpečnosti a ochrany majetku je aj používanie zabezpečovacej techniky. Často sa spomínajú pulty centralizovanej ochrany, ktoré však prevádzkuje aj štátna polícia, aj mestská, ale aj súkromné firmy. Nedochoďte ku konfliktu záujmov?

Dochádza a permanentne. Je rozdiel, či túto technológiu kúpi firma zo svojich prostriedkov a zainvestuje nemalé prostriedky, alebo je nákup hradený zo štátneho či mestského rozpočtu. Veľmi by podnikateľskému prostrediu prospelo, keby boli určené presné pravidlá, zatiaľ sa však s tým nič nedeje. Súkromné objekty by podľa nás nemali byť napojené na technologické zariadenia, ktoré sú určené na ochranu objektov verejného a štátneho záujmu.

V minulosti zaniklo niekoľko bezpečnostných firiem, ktoré ako dôvod uvádzali dumpingové štátne tendre a meniacu sa minimálnu mzdu.

Zmluvy na strázenie bývajú spravidla uzavreté na tri roky s pôvodnou kalkuláciou. Pri náhlom zvýšení minimálnej mzdy už sa zmluvy nedajú zmeniť. To môže byť pre niektoré firmy likvidačné. Známy je aj problém so štátnymi tendrami. Na komore vieme presne vyčíslit, aká môže byť minimálna hodinová sadzba pri zohľadnení minimálnej mzdy a splnení všetkých daňových a odvodových povinností. V súčasnosti je to približne 4,50 – 5,20 eura. Lenže napríklad v tendri niektorých štátnych podnikov či organizácií sa objavili vysúťazené hodinové sadzby aj 2,90 eura. Keď sme upozorňovali na tento problém, Úrad pre verejné obstarávanie neakceptoval náš návrh pri tvorbe zákona o verejnom obstarávaní. Rokovania s ministerstvom práce po celkom pozitívnych prvotných reakciách ostali tiež na mŕtvom bode. Štát, ktorý stanovuje pravidlá a kontroluje ich dodržiavanie, zároveň dumpingovými cenami núti firmy k čiernej práci. Teda k takým aktivitám, ktoré zároveň zakazuje a cez inšpektoráty a daňové úrady proti nim bojuje. Navyše pri veľkej časti pozícií v našom sektore ide o ľudí, ktorí si inú prácu už nevedia nájsť. Okrem zárobku a obživy im SBS prinášajú pocit užitočnosti. Vďaka nim totiž mnohí neskončili na úrade práce. Štát akoby si doteraz nespočítal základné fakty a pri takzvanom šetrení na tendroch zakladá pôdu na vznik väčších škôd.

Aké úlohy si komora kladie do budúcnosti?

V prvom rade chceme dosiahnuť zmenu v oblasti legislatívy. Žiada sa, aby vznikol zákon, ktorý sa vyplatí slušným podnikateľom dodržiavať, a aby sa pre tých, ktorí ho budú obchádzať, to nevyplatilo. Dnes to je, žiaľ, obrátené. Chceme sa tiež podieľať na odstraňovaní legislatívnych nezmyslov, ktoré nám komplikujú život. Ako jednu z hlavných úloh si kladíme, aby sa narovnali podnikateľské podmienky a aby štát, keď už neposkytuje zvláštne podpory a dotácie tomuto sektoru, aspoň nech nevytvára umelé prekážky. Myslím tým napr. problém cien pri tendroch, ale aj veľa administratívnych záťaží a pod. Chceli by sme začať aj tému zvýšenej zákonnej ochrany pracovníkov SBS pri výkone ich povinností a aj ich ohodnotenia. A radi by sme rozbehli aj projekt fondu, ktorý by slúžil na osobitnú podporu prípadne nehody mimoriadnej udalosti, keď ostanú odkázaní na takú podporu.

Uniformy CZ

Vše pro bezpečnostní služby

KOMPLEXNÍ VYBAVENÍ BEZPEČNOSTNÍCH AGENTUR

**JSTE MAJITEL, JEDNATEL, ŘEDITEL
BEZPEČNOSTNÍ AGENTURY
A CHCETE OPTIMALIZOVAT
NÁKLADY VAŠÍ FIRMY?**

NABÍZÍME VÁM SMLUVNÍ DRŽENÍ SKLADU,
A SPLATNOST FAKTUR AŽ 60 DNŮ.

**SECURITY PCO RETAIL FACILITY
MOBILNÍ KOTCE EVENT MANAGEMENT**

www.bezpecnostni-uniformy.cz

spravidla kontrolujú len tých, ktorí majú licenciu. Na Slovensku pritom pôsobia desiatky subjektov bez licencie, o ktorých kontrolujúci nemajú často ani tušenie. Na to v konečnom dôsledku dopláca najmä neinformovaný zákazník.

Aký význam má potom pre bezpečnostnú firmu byť členom komory?

V prvom rade ide o „značku“. Člen komory sa pri vstupe zaväzuje, že bude plniť Etický kódex SKSB, a z toho vyplýva, že je to tak povediac značka spoľahlivosti a kvality. A keď prebiehajú rôzne rokovania napríklad pri tvorbe legislatívy, s takým množstvom firiem sa jednotlivci nikto baviť nebude. Ak ide o tvorbu zákonov, ich tvorcovia komunikujú vždy so stavovskými organizáciami. Tie tmočia skúsenosti z praxe, zovšeobecňujú ich, prípadne navrhujú, čo by bolo potrebné zlepšiť.

Máte nejaký konkrétny príklad?

Keď sa pripravovala novela zákona o súkromnej bezpečnosti, aktívne sme sa zúčastnili pri jej tvorbe, dávali sme návrhy a námety, pripomienkovali sme obsah novely, upozorňujeme aj teraz na tzv. legislatívne nezmysly. Napríklad obsahom platnej právnej úpravy sú aj podmienky kladené na zamestnancov, ktoré musia spĺňať, aby mohli vyko-návať činnosti podľa zákona o súkromnej bezpečnosti. Ide o bezúhonnosť a spoľahlivosť, odbornú a aj zdravotnú spôsobilosť. Posledný predpoklad zdôrazňujem, pretože iný zákon prikazuje firme zamestnávať určité percento telesne postihnutých, pri čom nesplnení hrozí masťná pokuta. Problémom je aj to, že musíme pravidelne dokladovať, či nie je vedené trestné konanie voči pracovníkom SBS. Toto potvrdenie predkladáme polícii, ktorá však má najlepší prehľad o tom, voči komu vedie trestné konanie. Nesplnenie tejto povinnosti je, pravdaže, sankcionované pokutami.

Podarilo sa vám s nejakým problémom pohnúť alebo len upozorňujete na nedostatky?

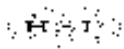

KPKB
KOMORA
PODNIKŮ
KOMERČNÍ
BEZPEČNOSTI
ČESKÉ REPUBLIKY

ČLENOVÉ KOMORY PODNIKŮ KOMERČNÍ BEZPEČNOSTI ČR

HIGH SECURITY PRODUCTS, A. S.

Pod stárkou 378/3
140 00 Praha 4
www.h-s-p.cz

SIMACEK FACILITY CZ SPOL. S R. O.

Trnkova 34
628 00 Brno
www.simacek.cz

CBA CORPORATION, A. S.

Trnkova 2881/156
628 00 Brno
www.cbacorp.cz

TRIVIS – CENTRUM VZDĚLÁVÁNÍ, S.R.O.

Na terase 355/8
182 00 Praha 8
www.trivis.cz

EUROPATRON S. R. O.

Poděbradská 186
196 00 Praha 9
www.europatron.eu

TOREX SECURITY, S. R. O.

Fialková 19
460 01 Liberec 1
www.torex-security.cz

P.DUSSMANN SPOL. S R.O

Žitná 1578/52
120 00 Praha 2
www.dussmann.cz

ABAS IPS MANAGEMENT S. R. O.

Jankovcova 1569/2c
170 00 Praha 7
www.abasco.cz

AB FACILITY, A. S.

AVIATICA, U Trezorky 921/2,
CZ 158 00 Praha 5 - Jinonice
www.abfacility.com

ELSERVIS - IVO KOLÁŘ

Dědinská 898/15
161 00 Praha 6

MARTIN TVRDÝ

Veletřní 825/65
170 00 Praha 7

ISS FACILITY SERVICES S. R. O.

Antala Staška 38/510
140 00 Praha 4
www.cz.issworld.com

FENIX INTERNATIONAL S. R. O.

Lidická 667
258 13 Vlašim
www.fenix-international.cz

ANIM PLUS – RS, S. R. O.

Areál TJ MEZ, 775 01
Vsetín – Ohrada
www.anim.cz

ARES GROUP S.R.O.

Libušská 189/12
142 00 Praha 4
www.ares-group.cz

CENTURION LOSS PREVENTION A. S.

Kundratka 17/1944
180 82 Praha 8
www.centurionlp.cz

PRIMM BEZPEČNOSTNÍ SLUŽBA S. R. O.

Kutnohorská 309
109 00 Praha 10
www.primm.cz

NATIONAL FACILITY SERVICES S.R.O.

Letenské náměstí 157/4
170 00 Praha 7 - Bubebeč
www.nfservice.eu

PRO BANK SECURITY, A. S.

Václavské nám. 21
110 00 Praha 1
www.probank.cz

SWBC – SERVICE, A. S.

Tovačovošského 2/92
130 00 Praha 3

IVKO SECURITY, S. R. O.

Velřilíkova 1428/4
160 00 Praha 6

REI S. R. O.

Prokopova 12/164
130 00 Praha 3
www.rei.cz

SCHWARZ S. R. O.

Mariánská 355
261 00 Příbram
www.schwarzpb.com

RAM SECURITY S. R. O.

Na Výhledu 139
250 66 Ždíbky
www.security-cz.eu

RTH SECURITY, S.R.O.

Jaurisova 4
140 00 Praha 4
www.okoprahay.wa.cz

V.I.P. SECURITY AGENCY S. R. O.

Sokolovská 49/5
186 00 Praha 8
www.vipsecurityagency.cz

APEUROPE S. R. O.

Kaprová 42/14
110 00 Praha 1
www.apeurope.cz

ČESKÁ OCHRANNÁ SLUŽBA, A. S.

Velká 2984/23
702 00 Ostrava
www.coska.cz

WAKKENHAT FIN SECURITY S. R. O. KONCERN

Komárkova 1204/23,
148 00 Praha 4
www.wakkenhat.cz

ČECHYMEN A.S.

Potoční 503/3
717 00 Ostrava – Bartovice
www.cechymen.cz

AGENTURA PANCERĚ, S. R. O.

Nad Šárkou 2551/6a
160 00 Praha 6
www.pancer.cz

HENIG – SECURITY SERVIS, S.R.O.

5. května 797
470 01 Česká Lipa
www.henig.cz

INDUS, SPOL. S R.O.

U Hostavského nádraží 556/12
102 00 Praha 10 – Hostivař
www.indus-czech.cz

PROCUSYS FM A.S.

Pod Kotlářkou 151/3
Praha 5, 15000
www.procusys.cz

WWW.KPKBCR.CZ **KPKBCR.CZ**